

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

3267/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz eljárás megszüntetéséről	1482
3268/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1485
3269/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1489
3270/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1494
3271/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1497
3272/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1501
3273/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1504
3274/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1507
3275/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1510
3276/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1513
3277/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1516
3278/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1519
3279/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1522
3280/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1525
3281/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1529
3282/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1533
3283/2020. (VII. 9.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1537
5/2020. (II. 17.) elnöki utasítás	az Alkotmánybíróság iratkezelési szabályzatáról szóló 8/2015. (XII. 10.) elnöki utasítás módosításáról	1542
6/2020. (VI. 30.) elnöki utasítás	egyesbírók kijelöléséről	1559

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3267/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz eljárás megszüntetéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdése „2. § c) és n)–o) pontja alapján”, továbbá „ha az ingatlan tulajdonjogát az a) vagy b) pont szerinti korlátozás keletkezése előtt szerezte meg, és a) az ingatlan rendeltetését a helyi építési szabályzat valamely később megvalósítandó – jogszabályban megállapított – olyan közérdekű célban határozza meg, amelynek megvalósítása a tulajdonostól nem várható el, és ez a tulajdonosi és építési jogokat, vagy b) a 2. § o) pontja szerinti közérdekű használati jog, szolgalmi jog – a jog létesítését követően – az ingatlan rendeltetésszerű használatát jelentősen akadályozza vagy megszünteti” fordulata, valamint 5. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz eljárást megszünteti.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Steiner Melinda ügyvéd) eljáró jogi személy indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 5. § (1) bekezdése „2. § c) és n)–o) pontja alapján”, továbbá „ha az ingatlan tulajdonjogát az a) vagy b) pont szerinti korlátozás keletkezése előtt szerezte meg, és a) az ingatlan rendeltetését a helyi építési szabályzat valamely később megvalósítandó – jogszabályban megállapított – olyan közérdekű célban határozza meg, amelynek megvalósítása a tulajdonostól nem várható el, és ez a tulajdonosi és építési jogokat, vagy b) a 2. § o) pontja szerinti közérdekű használati jog, szolgalmi jog – a jog létesítését követően – az ingatlan rendeltetésszerű használatát jelentősen akadályozza vagy megszünteti” fordulata, valamint az 5. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, a támadott rendelkezések ugyanis álláspontja szerint ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikkében biztosított tulajdonhoz való joggal, illetőleg a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való joggal.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló egyedi ügyben megállapított tényállás szerint az indítványozó 2017. augusztus 10. napján kisajátítási kérelem benyújtására kötelezés iránti kérelmet terjesztett elő a Somogy Megyei Kormányhivatalnál. Az indítványozó azt kérte, hogy a kisajátítási hatóság kötelezze a Duna-Dráva Nemzeti Park Igazgatóságot kisajátítási kérelem benyújtására a kérelemben megjelölt ingatlanok tekintetében. A Kormányhivatal 2017. szeptember 7. napján kelt, SOB/2/1583-2/2017. számú határozatával a kérelmet elutasította, tekintettel arra, hogy a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Kstv.) alapján a kisajátítást a védett természeti területek természetvédelmi kezeléséért felelős szerv jogosult kezdeményezni, a törvény pedig nem biztosít lehetőséget az indítványozó számára sem arra, hogy kisajátítási kérelmet nyújtson be, sem pedig arra, hogy kérelmet nyújtson be más szerv kötelezése iránt. Figyelemmel arra, hogy a kisajátítási eljárás kizárólag kérelemre indulhat, az irányadó jogszabályok azt sem teszik lehetővé, hogy a hatóság hivatalból kötelezze a területek természetvédelmi kezeléséért felelős szervet a kisajátítási kérelem benyújtására.

- [3] 1.2. Az indítványozó a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon keresetet terjesztett elő a határozat bírósági felülvizsgálata iránt, melyben kérte a határozat hatályon kívül helyezését új eljárásra kötelezés mellett, és indítványozta az Alkotmánybíróság előtt egyedi normakontroll-eljárás kezdeményezését is. A bíróság 2017. december 4. napján kelt, 4.K.27.357/2017/6/II. számú ítéletével a keresetet elutasította, tekintettel arra, hogy a támadott határozat az annak meghozatala idején hatályos jogszabályoknak és a fennálló tényeknek megfelelt, és olyan lényeges eljárási szabálysértés sem történt, amely az ügy érdemére kihatással lett volna. A bíróság ítéletében arra is kitért, hogy az indítványozó által kért, az Abtv. 25. § (1) bekezdése szerinti eljárást azért nem kezdeményezheti, mert a bíróság előtt folyamatban levő ügyben az indítványozó nem alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazására, hanem lényegében jogalkotói mulasztásra hivatkozott, melynek Alkotmánybíróság általi vizsgálatát az eljáró bíróság nem indítványozhatja.
- [4] 1.3. Az indítványozó kérésének megfelelően az eljáró bíróság az indítványozó előkészítő iratát ezt követően az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszként továbbította az Alkotmánybíróság részére. Ebben az indítványozó a Kstv. 5. § (1) bekezdése „2. § c) és n)–o) pontja alapján”, továbbá „ha az ingatlan tulajdonjogát az a) vagy b) pont szerinti korlátozás keletkezése előtt szerezte meg, és a) az ingatlan rendeltetését a helyi építési szabályzat valamely később megvalósítandó – jogszabályban megállapított – olyan közérdekű célban határozza meg, amelynek megvalósítása a tulajdonostól nem várható el, és ez a tulajdonosi és építési jogokat, vagy b) a 2. § o) pontja szerinti közérdekű használati jog, szolgálmi jog – a jog létesítését követően – az ingatlan rendeltetészerű használatát jelentősen akadályozza vagy megszünteti” fordulata, valamint az 5. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint a támadott rendelkezések ellentétesek az Alaptörvény XIII. cikk (1) és (2) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való joggal, tekintettel arra, hogy a földrendező és a földkiadó bizottságról szóló 1993. évi II. törvény értelmében a szövetkezeti részarány-tulajdonosok a védelemre tervezett területekből a vagyonnevesítéskor nem is szerezhettek tulajdonjogot, mert a törvényalkotó a védettségre való kijelölés miatt még azelőtt elvonta a tulajdonjogot, mielőtt a részaránytulajdonosok számára az nevesítésre került volna, ugyanakkor azonban a kisajátítás és az annak megfelelő kártalanítás azóta sem történt meg. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogának sérelmét arra hivatkozással állítja, hogy a Kstv. jelenlegi rendelkezései szerint nincs arra lehetőség, hogy a jogosult a törvény szerinti jogát érvényesíthesse, a kötelezett kisajátítás-kezdeményezési kötelezettségét pedig kikényszeríthesse. Az indítványozó arra is utalt, hogy megítélése szerint az ügyben alkalmazott jogszabály elsősorban szabályozási hiányosságai miatt ütközik az Alaptörvénybe, azonban az indítványozó mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség megállapításának indítványozására nem jogosult.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróság döntésének meghozatala előtt az Ügyrend 36. § (3) bekezdése alapján megkereste az agrárminisztert, hogy az indítvánnyal, illetőleg az érintett jogszabályi rendelkezésekkel kapcsolatban fejtsse ki álláspontját.
- [6] Az agrárminiszter állásfoglalásában arról tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy az indítványban megjelölt alkotmányjogi probléma nem elsősorban a Kstv. támadott rendelkezéseihez, hanem a védett természeti területek védettségi szintjének helyreállításáról szóló 1995. évi XCIII. törvényhez (a továbbiakban: Vszt.) kapcsolódik. A több mint 20 éve lezáratlan részarány-földkiadási eljárások lezárása, és ezáltal a Vszt. hatálya alá tartozó jogosulti körbe tartozó földterületek tulajdonjogi helyzetének rendezése érdekében a miniszter törvényjavaslatot készített elő, mely javaslat tartalmazza a részarány-tulajdonosok egyidejű kártalanításának kötelezettségét is.
- [7] 3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtását követően az Országgyűlés elfogadta az agrárminiszter állásfoglalásában említett törvényjavaslatot. A termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) 1. § (1) bekezdése értelmében azon földrészletek, amelyek az ingatlan-nyilvántartás szerint termelőszövetkezeti földhasználati jog van bejegyezve, – a (2) bekezdésben meghatározott szűk kivételtől eltekintve – 2021. január 1. napján a törvény erejénél fogva az állam tulajdonába és a Nemzeti Földalapba kerülnek.
- [8] A törvény 4. § (1) és (2) bekezdése értelmében azon személyek, akik 2021. január 1. napján kiadatlan részaránytulajdonnal rendelkeznek, aranykorona jogosultságuként 50 000 Ft kártalanításra válnak jogosulttá, a törvény 5. §-a pedig a kártalanítás igénylésének és megfizetésének módját szabályozza.

- [9] 4. Az Abtv. 59. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint kivételesen a nyilvánvalóan okafoyottá váló ügyek esetén a folyamatban levő eljárást megszüntetheti. Az Ügyrend 67. § (2) bekezdés e) pontja értelmében okafoyottá válik az indítvány különösen, ha az eljárás folytatására okot adó körülmény már nem áll fenn, illetve az indítvány egyéb okból tárgytalanná vált.
- [10] Tekintettel a Mód. tv. idézett rendelkezéseire, az indítványban állított alaptörvény-ellenesség vizsgálata okafoyottá vált, ugyanis a törvény 1. § (1) bekezdése az indítvánnyal érintett földterületekre is alkalmazandó, melyek jogi sorsát a rendelkezések egyértelműen és véglegesen akként rendezik, hogy a földterületek állami tulajdonba kerülnek, a kiadatlan részarány-tulajdonnal rendelkező személyek pedig kártalanításra válnak jogosulttá. A Mód. tv. elfogadására tekintettel ezért az Alkotmánybíróság az Abtv. 59. §-a, valamint az Ügyrend 67. § (2) bekezdés e) pontja alapján eljárását a rendelkező részben foglaltak szerint megszüntette.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Zs. András
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2243/2017.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3268/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 30.Bpkf.724/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Karsai Dániel ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 36.Bv.717/2019/3. számú végzése és a Székesfehérvári Törvényszék 30.Bpkf.724/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint az indítványozó 2019. február 22. napján kártalanítás iránti kérelmet terjesztett elő, melyben sérelmezte a fogvatartása kezdetétől a zárkák túlzásfoltosságát, a sétaudvaron a szabadidős tevékenység hiányát, a sétaudvar túlzásfoltosságát, a zárkában a természetes fény és a szellőzés hiányát, az étkező szennyezettségét, és az orvosi ellátás alacsony színvonalát a 2017. július 1. és 2019. február 22. napja közötti időszakra vonatkozóan. Az indítványozó a kártalanítási kérelem mellett 2019. szeptember 22. napján panasszal is élt a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 144/B. §-a szerint, amelyben szintén kifogásolta a minimális fogvatartotti élettér hiányát, valamint a kártalanítási kérelmében írt egyéb körülményeket.
- [4] A Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja az indítványozónak a 2017. január 1. és 2018. november 21. napja közötti időszakra vonatkozóan előterjesztett kártalanítás iránti kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította. A 2018. november 22. és 2019. február 22. napja között szabadságvesztésben töltött 92 napra az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatt kártalanítást állapított meg.
- [5] A végzés ellen a védő elsődlegesen annak megváltoztatása végett és a kártalanításnak 2017. július 1. napjától kezdődő megállapítása iránt jelentett be fellebbezést, másodsorban pedig a végzés megalapozatlanság okából történő hatályon kívül helyezését indítványozta.
- [6] Álláspontja szerint a Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdése és az Alaptörvény 28. cikke alapján helytelen álláspontot foglalt el az elsőfokú bíróság akkor, amikor elvárásként fogalmazta meg azt, hogy az elítéltek három hónap elteltével újabb panaszt kell előterjesztenie. Az EJE elvárásának ugyanis az felel meg, ha a kártalanítás minden olyan napra jár, amelyet az elítélt, vagy az egyéb jogcímen fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött.
- [7] Az indítványozó fellebbezése alapján eljáró törvényszék az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta. Végzésének indokolásában a másodfokú bíróság a jogi érvelés tekintetében osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, és annak indokolásában csak dátumbeli pontosításokkal élt.

- [8] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Székesfehérvári Törvényszék és a Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának végzése ellentétes az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésével és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.
- [9] Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének sérelmével kapcsolatban az indítványozó ismertette az Alkotmánybíróság és az EJEB gyakorlatát. Álláspontja szerint a bírósági végzések sértik az Alaptörvény III. cikkét, mivel nem biztosítanak kompenzációt az indítványozónak a fogvatartása során elszenvedett kínzás tilalmába ütköző elhelyezési körülmények miatt, különös tekintettel a jogszabályban előírt minimális fogvatartotti életér biztosításának hiányára. Az indítványozó szerint az elsőfokú bíróság önkényes jogértelmezéssel úgy értelmezte a Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdését, hogy az alapján a kártalanítási kérelem benyújtásának és elbírállhatóságának feltétele az, hogy a Bv. tv. 144/B. § szerinti panaszbeadvánnyal az indítványozó minden 3 hónapban köteles lett volna élni. A Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdése azonban ilyen követelményt azonban nem tartalmaz. Az indítványozó több mint kétéves időszakra vonatkozóan nyújtott be kérelmet, azonban csak 3 hónapra nézve kapta meg az őt megillető kártalanítást. Ennek oka pedig egyértelműen az eljáró bíróságok önkényes jogértelmezése volt, amely már önmagában sérti az Alaptörvény III. cikkét. Ezen – álláspontja szerint – *contra legem* jogalkalmazás sértette a tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos követelményét is.
- [10] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, valamint a jogorvoslathoz való jog tekintetében az indítványozó szerint a másodfokú bíróság megfosztotta őt a bírósághoz való hozzáférés jogától és ezzel összefüggésben a jogorvoslathoz való jogától is, amikor a másodfokú végzésében semmilyen módon nem reagált a fellebbezésében előterjesztett érvekre.
- [11] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [12] Az indítványozó határidőben benyújtott alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [III. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, Székesfehérvári Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 36.Bv.717/2019/3. számú végzését és a Székesfehérvári Törvényszék 30.Bpkf.724/2019/2. számú végzését, továbbá az alaptörvény-ellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [13] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [14] Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamilyeni jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor [3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]].
- [15] Az Alkotmánybíróság a fentiekkel összefüggésben megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban részben csak a bíróság törvényértelmezését vitatta. Az Alkotmánybíróság ezért arra a következtetésre jutott, figyelembe véve az eljáró bíróságoknak a végzéseikben kifejtett indokolását, hogy az indítványozó panasz a sérelmezett döntéssel

kapcsolatban nem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel.

- [16] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó egyet nem értését fejezik ki az eljáró bíróságok törvényértelmezésével kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]].
- [17] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben azt is kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság nem bírálta el érdemben az elsőfokú bíróság végzésével szemben előterjesztett fellebbezést, így nem tett eleget indokolási kötelezettségének. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó fellebbezésében kizárólag az elsőfokú bíróságnak a Bv. tv.-vel összefüggő jogértelmezését kifogásolta (illetve a megítélt kártalanítás mértékét), amelyre a másodfokú bíróság ugyan röviden, de választ adott, így az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz e részével összefüggésben is megállapította, hogy az nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [18] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a III. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek.
- [19] 4. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [20] Egyetértek a konkrét esetben az indítvány visszautasításával, ugyanakkor szükségesnek tartom az alábbiak kiemelését is.
- [21] Az Alkotmánybíróság ügyforgalmában a közelmúltban számos olyan ügy volt, amely a Bv. tv. 10/A. §-val kapcsolatos valamely jogértelmezési kérdést érintett. Ezen jogértelmezési kérdések egyike, hogy a Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdésének helyes-e az a bírói jogértelmezése – figyelemmel az Alaptörvény 28. cikkére –, amely elvárásaként fogalmazza meg azt, hogy az elítéltnak a fogvatartása során minden három hónap elteltével újabb panaszt kell előterjesztenie, amennyiben a fogvatartás körülményeit kifogásolja.
- [22] A Bv. tv. érintett 10/A. § (6) bekezdésének releváns mondata a következő: „Ha az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell.”
- [23] A bíróságok a konkrét esetben a következőképpen értelmezték ezt a jogszabályi rendelkezést: „[A] Bv. tv. 10/A. § (6) bekezdésének harmadik mondata akként rendelkezik, hogy amennyiben az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény hosszabb időn át fennáll, úgy három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem

kell. Ennek értelmében a jogsértő körülmények folyamatos fennállása esetén három hónap elteltével újabb panaszt kell előterjeszteni a kompenzáció megállapításának feltételeként.”

- [24] A jogalkalmazás keretében tehát a kérdés akként merül fel, hogy ha az elítélt fogvatartásának a tartama a három hónapot meghaladja, milyen követelmény vonatkozik a panasz előterjesztésére, mint a kártalanítási kérelem elbírálásának a feltételére. A bíróságok abból a szabályból, hogy három hónapon belül újabb panaszt előterjeszteni nem kell, azt a következtetést vonták le, hogy három hónapon túl viszont kell.
- [25] Ennek a jogértelmezésnek az a következménye, hogy a Bv. tv. 144/B. §-a szerinti, az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panaszt legfeljebb három hónapra tekintik a bíróságok előterjeszthetőnek, hosszabb időtartamra nem. Ilyen korlátozó szabályt ugyanakkor a Bv. tv. nem tartalmaz. Nem írja elő sem az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz, sem pedig az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás szabályozásánál, hogy a panasz legfeljebb három hónap időtartamra szólhat.
- [26] Annak megállapítása, hogy a bíróságok jogértelmezése összhangban áll-e a Bv. tv. rendelkezéseivel, és megfelel-e az Alaptörvény 28. cikkében foglalt értelmezési elveknek, erre alkalmas indítvány esetén érdemi vizsgálat keretében végezhető el.
- [27] Az Alkotmánybíróság gyakorlata igazolja, hogy a bíróságok jogértelmezése az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás eseteiben igényli az alkotmányos szempontú kontrollt.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/468/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3269/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére is hivatkozással, de ténylegesen az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, és kérte a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzése, a Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzése és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítvány szerint a támadott bírói döntések sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság követelményét.
- [2] Az alkotmányjogi panasz előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] 1.1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság alkotmányjogi panasszal támadott, 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzésében foglaltak szerint az indítványozó összbüntetési eljárás lefolytatását kezdeményezte az alábbi jogerős ítéletek vonatkozásában:
- 1.1.1. a Budai Központi Kerületi Bíróság 4.B.XI.627/2011/60. számú, 2013. október 30. napján kelt, és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Bf.14213/2013/4. számú határozata folytán 2014. május 19. napján jogerős ítéletével kiszabott 3 év 6 hónap börtönbüntetés és 3 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2008. február 11., 2008. május 28., 2008. június 2. – 2008. október 2.);
- 1.1.2. a Veszprémi Járásbíróság 10.B.1533/2012/65. számú, 2015. június 11. napján kelt és jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 2 év 6 hónap börtönbüntetés és 3 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2010. március 25. – szeptember 14., 2010. augusztus 23. – 2010. szeptember 28., 2010. április 30., 2010. május 25., 2010. április 1. – április 30., 2010. június, 2010. szeptember 15.);
- 1.1.3. Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.11776/2013/40. számú, 2014. október 31. napján kelt és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 25.Bf.5209/2015/13. számú határozata folytán 2015. október 15. napján jogerős ítéletével kiszabott 4 év börtönbüntetés és 4 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2007. július 30. – 2009. június 30.);
- 1.1.4. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.B.33457/2016/14. számú, 2018. január 31. napján kelt és jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 év börtönbüntetés és 2 év közügyektől eltiltás (elkövetési idő: 2011. május 19.);
- 1.1.5. Budai Központi Kerületi Bíróság 24.B.XI.412/2014/43. számú ítéletével kiszabott és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.7990/2016/9. számú határozata folytán 2016. október 5. napján jogerős 4 év szabadságvesztés (elkövetési idő: 2013. november 29.).
- [4] A támadott elsőfokú végzés megállapítása szerint a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Beü.60.412/2018/3. számú ítéletével az 1.1.1.–1.1.4. pontban foglalt büntetéseket korábban már jogerősen összbüntetésbe foglalta, az összbüntetés tartamát 6 év 4 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésben állapította meg. Az indítványozó 2018. szeptember 12-én az Alkotmánybíróság 10/2018. (VII. 18.) AB határozatára (a továbbiakban: Abh.) és – az álláspontja szerint alkalmazandó – a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) összbüntetésre vonatkozó rendelkezéseire hivatkozva kérte az 1.1.1.–1.1.5. pontban felsorolt büntetések összbüntetésbe foglalását.
- [5] A Pesti Központi Kerületi Bíróság az indítványozó kérelmét elutasította.

- [6] Végzésének indokolásában a bíróság kifejtette, hogy az 1.1.5. pontba foglalt, a Budai Központi Kerületi Bíróság 24.B.XI.412/2014/43. számú ítéletével és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 22.Bf.7990/2016/9. számú határozata folytán 2016. október 5. napján jogerős ítéletével kiszabott 4 év szabadságvesztés vonatkozásában az ítéletben írt egyik elkövetési idő 2013. november 29. napja, amely a fentiek szerint megjelölt 1.1.1. pont alatti ítélet kihirdetésének napját követő elkövetési idő, ennek megfelelően a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 93. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az összbüntetés feltételei az 1.1.5. pontban megjelölt ítélet vonatkozásában nem állnak fenn. Ezen túlmenően az 1.1.1.–1.1.4. pontban foglalt büntetések korábban összbüntetésbe foglalásra kerültek, így a Btk. 93. § (4) bekezdésének a) pontja szerint nem foglalhatók ismét összbüntetésbe.
- [7] 1.2. Az indítványozó fellebbezését követően eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 32. Beüf.12.014/2018/3. számú, 2018. november hó 26. napján kelt végzésével az elsőfokú bíróság végzését helyben hagyta.
- [8] 1.3. A Kúria a Bfv.I.1632/2018/3. számú, 2019. február 12-én hozott végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét – a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 660. § (1) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva –, mint törvényben kizártat, a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [9] 2. Az indítványozó az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdésére és az Abh.-ra hivatkozva terjesztette elő alkotmányjogi panaszát a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzésével és a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzésével szemben, azok alaptörvényt sértő és jogszabálysértő voltára hivatkozva. Az indítványozó álláspontja szerint ügyében a hivatkozott alkotmánybírói határozat révén megnyílt a lehetőség a vele szemben hozott mind az öt ítélet összbüntetésbe foglalására, mert esetében nem a Btk., hanem a régi Btk. összbüntetésre vonatkozó szabályai az irányadók. Kifogásolta az indítványozó a Fővárosi Törvényszék jogerős végzésének azon jogértelmezését, miszerint mind a régi Btk., mind az elbírálás idején hatályos Btk. az összbüntetésbe foglalás feltételei körében azonosan rendelkezik arról, hogy a jogerősen kiszabott szabadságvesztés büntetéseket akkor lehet összbüntetésbe foglalni, ha az elkövető valamennyi bűncselekményét a vele szemben legkorábban hozott elsőfokú ítélet kihirdetését megelőzően követte el. Ezzel szemben az indítványozó kifejtette, hogy míg a régi Btk. a legkorábbi ítélet jogerőre emelkedése előtt elkövetett cselekményeket engedte összbüntetésbe foglalni, a Btk. már csak a legkorábbi elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetését megelőzően elkövetett cselekményeket engedi figyelembe venni, tehát a két szabály nem azonos, a régi Btk. rendelkezései megengedőbbek, az elítéltre nézve kedvezőbbek voltak. Ennek okán összbüntetési kérelmének elutasítása sértette a *nulla poena sine lege praevia* elvét.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának kiegészítésében kérelmét kiterjesztette a Kúria Bfv.I.1632/2018/3. számú végzésére. Álláspontja szerint a bírói döntések nem felelnek meg a jogállamiságból fakadó azon követelménynek, amelynek értelmében senkit sem lehet olyan jogszabályi rendelkezés alapján büntetéssel sújtani, amely a cselekmény elbírálásakor hatályban volt, de a cselekmény elkövetésekor még nem. A támadott végzések tehát azért alaptörvény-ellenesek, mert a visszaható hatály tilalmát sértő jogalkalmazás eredményeként születtek meg.
- [11] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [12] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Tekintettel arra, hogy a Kúria a döntését 2019. február 12-én hozta, és a panaszt az indítványozó 2019. március 5-én, postai úton benyújtotta, a panasz a Kúria döntése vonatkozásában-határidőben benyújtottnak tekinthető.
- [13] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést, a sérelmezett bírói döntéseket, az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezéseit, valamint az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, tartalmazza a panasz a Fővárosi Törvényszék 32.Beüf.12.014/2018/3. számú végzése és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 23.Bpk.61.410/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének indokolását,

továbbá kifejezett kérelmet a bírósági döntések megsemmisítésére. Az indítványozó érintettsége összbüntetési kérelmének elutasítása okán megállapítható, úgyszintén az is, hogy jogorvoslati lehetőségét kimerítette.

- [14] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglaltak szerint, az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] Jelen ügyben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy az indítványozó – bár alkotmányjogi panaszának kiegészítésében kérte a Kúria végzésének megsemmisítését – semmivel sem indokolta e döntésnek, mint a bírósági eljárást befejező, a felülvizsgálati kérelmet törvényi kizártság okán elutasító egyéb döntésnek az alaptörvény-ellenességét. Az alkotmányjogi panaszban, és annak kiegészítésében az indítványozó kizárólag az első-, és a másodfokú végzés alaptörvény-ellenességét tette kifogás tárgyává, amellyel kapcsolatban az Alkotmánybíróság indokoltnak látja megjegyezni: a jogerős végzés indítványozó által kifogásolt, részben téves jogértelmezésének azért nem volt jelentősége, mert az 1.1.5. alatti bűncselekmény elkövetésének időpontja a Btk. 2013. július 1-jei hatálybalépése utáni, ezért a régi Btk. alkalmazásának lehetősége fel sem merül.
- [16] Az indítványozó által a fentiek szerint, az összbüntetési kérelmét érdemben elutasító döntésekkel összefüggésben előadott érvek kapcsán az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy az eljárást befejező döntéssel felülvizsgált más bírósági, vagy hatósági döntések vizsgálatára és megsemmisítésére csak két esetben van lehetőség. Egyrészt az eljárást lezáró döntés megsemmisítése esetén (azt követően) az Abtv. 43. § (4) bekezdése szerint, másrészt az Ügyrend 32. § (4) bekezdése alapján akkor, ha korábban a jogerős bírói döntés ellen az indítványozó határidőn belül alkotmányjogi panaszt nyújtott be. Jelen ügyben a jogerős végzés ellen határidőben alkotmányjogi panasz nem került benyújtásra {lásd például: 3141/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [17] 4. Az Alkotmánybíróság mindezeket figyelembe véve, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján mérlegelve úgy döntött, hogy az eljárás tárgyát képező alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. §-ában meghatározott feltételnek, ezért az indítványt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 32. § (4) bekezdése és a 30. § (2) bekezdésének *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró különvéleménye

- [18] Nem értek egyet az indítvány visszautasításával az alábbiakban kifejtett indokok miatt.
- [19] 1. Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (1) bekezdése egyértelművé teszi, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi. Az Abtv.-ben a befogadás törvényi feltételeinek körében meghatározott jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége ugyanis nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra.

- [20] 1.1. A gyakorlatban ugyanakkor problémát jelentett azoknak az eseteknek a kezelése, amikor az indítványozó felülvizsgálati kérelmet (indítványt) és alkotmányjogi panaszt is benyújtott. Ilyenkor az Alkotmánybíróságnak úgy kellett lefolytatnia a jogerős döntés vonatkozásában az alkotmányjogi panaszeljárást, hogy fennállt annak a lehetősége, hogy a Kúria azt hatályon kívül helyezi, illetve megváltoztatja. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság Ügyrendjét az 1005/2016. (VI. 22.) AB Tü. határozattal módosította, és a 32. § (3) bekezdésében rögzítette: „Az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye, ha a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt még nem bírálta el, továbbá – arra tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban van – a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben. Ezen esetekben a benyújtott alkotmányjogi panasz soron kívül, az egyéb feltételek vizsgálata nélkül is visszautasítható.”
- [21] 1.2. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdésének alkalmazása ugyanakkor újabb értelmezési kérdéseket vetett fel. A gyakorlatban ugyanis problémát jelentett az, ha a Kúria az indítványozó által benyújtott felülvizsgálati kérelmet (indítványt) nem vizsgálta érdemben, hanem azt állapította meg, hogy az eljárási törvények alapján nincs helye felülvizgálatnak [a régi Be. 416. §, a Be. 648–650. §, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. §, 272. § (2) bekezdés, 273. §, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 406. §]. A Kúriának ez a döntése olyan eljárást lezáró döntésnek tekinthető, amely az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal támadható ugyan, de a peres eljárás érdemét (a perbe vitt igény elbírálását) nem érinti.
- [22] Az Alkotmánybíróság gyakorlatában ezen indítványoknak a megítélése azért okozott nehézséget, mert lehetőséget teremtett az indítványozók számára, hogy a Kúria nem érdemi végzésével együtt, azon keresztül az ügy érdemében hozott jogerős döntést is megtámadják. Minderre pedig olyan időben kerülhetett sor, amikor az alkotmányjogi panasz benyújtására megállapított 60 napos határidő a jogerős döntéstől már értelemszerűen eltel.
- [23] Ezt a helyzetet kívánta kezelni az Ügyrend 32. § (4) bekezdése. E szerint „[h]a a jogerős döntést megtámadó alkotmányjogi panaszt az Alkotmánybíróság a Kúria folyamatban lévő eljárására tekintettel visszautasította, majd a Kúria a felülvizsgálati kérelmet, illetve indítványt elutasító döntést hozott a hiánypótlás vagy kiegészítés elmaradása, vagy a felülvizgálatra nyitva álló határidő indítványozó általi elmulasztása miatt, vagy azért, mert a felülvizgálat kizárt, akkor a Kúria ezen döntését az Abtv. 26. § (1) bekezdése vagy 27. §-a alapján megtámadó – és az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül benyújtott – alkotmányjogi panaszt, amennyiben az a jogerős döntésre is kiterjed, nem lehet elkésettnek tekinteni e határozat vonatkozásában.”
- [24] 1.3. Az Ügyrend 32. § (4) bekezdése azonban a gyakorlatban szintén értelmezési kérdéseket vetett fel azzal összefüggésben, hogy vizsgálható-e a jogerős döntés abban az esetben, ha az indítványozó korábban a jogerős döntést alkotmányjogi panasszal nem támadta meg.
- [25] Az Alkotmánybíróságnak az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalása (a továbbiakban: Tü. állásfoglalás) ezzel a kérdéssel összefüggésben adott iránymutatást. Megállapította, hogy „[a]z alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott alkotmányossági felülvizgálat keretében a Kúria döntésén keresztül a – korábban alkotmányjogi panasszal megtámadott, de a felülvizsgálati eljárás miatt érdemben nem vizsgált – jogerős döntés – a korábbi alkotmányjogi panaszba foglalt kérelemnek megfelelően – akkor is felülvizsgálható, ha az indítványozó korábban felülvizsgálati (vagy csatlakozó felülvizsgálati) kérelmet nyújtott be, de azt a Kúria érdemi vizsgálat nélkül visszautasította.”
- [26] Véleményem szerint a Tü. állásfoglalás hivatkozott megállapításából csupán az következik, hogy a jogerős döntés a Kúria nem érdemi végzésén keresztül „akkor is felülvizsgálható”, ha az indítványozó korábban felülvizsgálati kérelmet (indítványt) nyújtott be, és az Alkotmánybíróság erre tekintettel a korábban benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasította. Az értelmezésből ugyanakkor, álláspontom szerint nem következik szükségképpen, hogy a jogerős döntés nem vizsgálható felül, ha korábban az indítványozó nem nyújtott be alkotmányjogi panaszt a jogerős döntés ellen.
- [27] 1.4. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend módosításával egyértelművé tette, hogy a felülvizgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – kimerítése nem feltétele az alkotmányjogi panasz benyújtásának, de ha az indítványozó az alkotmányjogi panasszal párhuzamosan felülvizsgálati kérelmet (indítványt) is előterjeszt, a jogerős döntés ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja. Ebből következően azon indítványozó esetében, aki a jogerős döntés ellen felülvizsgálati kérelmet (indítványt) kíván előterjeszteni, nem tűnik észszerűnek, hogy alkotmány-

jogi panaszt is benyújtson, hiszen számíthat rá, hogy azt az Alkotmánybíróság az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján mérlegelés nélkül visszautasítja.

- [28] Mindezek alapján fontosnak tartom hangsúlyozni a következőket.
- [29] Véleményem szerint az Ügyrend 32. § (3)–(4) bekezdéséből nem következik szükségképpen, hogy a Kúria nem érdemi végzésén keresztül a jogerős döntés csak akkor vizsgálható, ha azt az indítványozó korábban alkotmányjogi panasszal megtámadta, és ezt az Alkotmánybíróság visszautasította. Úgy gondolom, hogy az Alkotmánybíróságnak esetenként kellene vizsgálnia, hogy a felülvizsgálat eredményeként született döntéssel együtt a jogerős döntés alkotmányossági vizsgálatának a feltételei/indokai is fennállnak-e.
- [30] Az alkotmányjogi panasz előterjesztésének azon okból történő korlátozása, hogy az indítványozó nem támadta meg külön alkotmányjogi panasszal a jogerős döntést is, azokban az esetekben elfogadható, amikor az eljárási törvények alapján nem igényel mérlegelést, hogy van-e helye felülvizsgálatnak. Ezekben az esetekben ugyanis az indítványozó egyértelműen fel tudja mérni, hogy a felülvizsgálati kérelem (indítvány) érdemi vizsgálatának van-e helye, arra számíthat-e. Indokoltnak tartom ugyanakkor az Ügyrend 32. § (3)–(4) bekezdésének a megengedő értelmezését, ha a Kúria mérlegelési jogkörében dönt arról a kérdéstről, hogy a felülvizsgálat kizárt.
- [31] 1.5. A jelen ügyben a Kúria a Be. 656. § (2) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati indítványt – mint törvényben kizártat – elutasította. A Kúria utalt a Be. 648. §-ára, amely szerint kizárólag a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen van helye felülvizsgálatnak. A Kúriának ezért az indítványozó felülvizsgálati indítványa alapján azt kellett mérlegelési jogkörben vizsgálnia, hogy az összbüntetési ítélet ügydöntő határozatnak minősül-e. A Kúria a Be. 449. § (2) bekezdésének, 456. § (1) bekezdésének és a Be. 564–569. §-ának együttes értelmezése alapján jutott arra a következtetésre, hogy az összbüntetési ítélet azért nem minősül ügydöntő határozatnak, mert nem a vádról, illetőleg a vád alapján folyó eljárás lezárásáról (megszüntetéséről) határoz érdemben.
- [32] Az adott esetben ezért megállapítható, hogy a felülvizsgálat kizártsága a Be. 648. §-ának értelmezéstől függő tartalmán alapul.
- [33] A fentiek alapján tehát úgy gondolom, hogy azokban az esetekben, amikor az eljárási törvények egyértelműen meghatározzák a felülvizsgálat törvényi feltételeit (pl. Be. 649. §), és az indítványozó egyértelműen fel tudja mérni, hogy a felülvizsgálati indítványa érdemi vizsgálatának nincs helye, indokolt az Ügyrend 32. § (4) bekezdésének alkalmazása. Azokban az esetekben azonban, amikor a Kúria mérlegelési jogkörben dönt a felülvizsgálat megengedhetőségéről, az alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatát az Ügyrend 32. § (4) bekezdése nem zárhatja ki.
- [34] 2. A fentiekben kifejtettek alapján, úgy gondolom, hogy a konkrét esetben az Alkotmánybíróságnak az indítványozó alkotmányjogi panaszát érdemben kellett volna vizsgálnia.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/408/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3270/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Mikó András Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztettek az Alkotmánybíróság elé a Kecskeméti Törvényszék 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukban az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk bekezdésének a megsértésére hivatkoztak.
- [2] Az indítványozók által támadott bírósági ítélet alapjául szolgáló ügyben az indítványozók mint az alapügy felperesei 2015. április 3-án családi gazdaságot alapító szerződéssel mezőgazdasági tevékenység közös folytatására családi gazdaságot alapítottak, amely szerződés értelmében a családi gazdaság szakmai irányítását, vezetését az adós végzi, aki családi gazdálkodóként a családi gazdaság tevékenységi körében jogokat szerez és kötelezettségeket vállal a családi gazdaság kizárólagos használatába és hasznosításába adott vagyonösszeg működtetése érdekében. Az adós 2018-ban a családi gazdaság rendelkezésére bocsátott termőföldek után mezőgazdasági termelők részére nyújtandó támogatások folyósítása iránt kérelemmel élt.
- [3] Az alperes mint végrehajtást kérő kérelmére az adós ellen végrehajtási eljárás folyik, amely során a végrehajtó intézkedett a Magyar Államkincstárnál az adós által igényelt, majd határozattal a javára megállapított támogatás, mint az adós megillető követelés lefoglalása iránt.
- [4] Az indítványozók, mint a végrehajtási igényper felpereseinek keresetei a végrehajtó által lefoglalt mezőgazdasági támogatások foglalás alóli feloldására irányult. Az elsőfokú bíróság a keresetüket elutasította, amelyet a Kecskeméti Törvényszék (a továbbiakban: másodfokú bíróság) 2.Gf.20.854/2019/5. számú ítéletével helybenhagyott.
- [5] Az indítványozók álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a családi gazdaság fogalmát a jogalkotói akarral ellentétes tartalommal értelmezi, ezáltal sérti az indítványozóknak az Alaptörvény XII. cikke szerinti vállalkozáshoz való jogát, valamint a támadott ítélet sérti az indokolási kötelezettséget, ellentétes a Kúria gyakorlatával, ezáltal sérti az indítványozóknak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [6] Az indítványozók álláspontja szerint az adós által kérelmezett területalapú támogatás nem egy személyben a családi gazdálkodót, hanem a családi gazdaság tagjait, mint vagyonközösségben résztvevő személyeket illetik meg. Az indítványozók szerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az általuk előadott jogi indokokat és okirati bizonyítékokat, valamint nem indokolta meg az indítványozók által hivatkozott másik bírósági ügyben hozott döntéstől való eltérést.
- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [8] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók érintettnek tekinthetők és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítették.

- [10] Az indítványozók az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 27. §-át jelölték meg.
- [11] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)–f)* pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [12] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az *e)* pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint az *f)* pont szerint kifejezett kérelmet kell előterjeszteni a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.
- [13] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése és XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolást.
- [14] 3. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [15] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [16] Az indítványozók által az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésébe ütköző alapjogi sérelemmel összefüggésben előadott érvek valójában az ügyben meghozott, az indítványozók által támadott másodfokú ítélet megállapításainak tartalmi és nem alkotmányossági kritikáján alapulnak, és nem ezen ítélet alaptörvény-ellenességének alátámasztására irányulnak.
- [17] Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a másodfokú bíróság ítélete szerint „[a] felperesek azon túlmenően, hogy a családi gazdaságot egyfajta speciális vagyonközösséggként tekintik és maguk is elismerték, hogy a családi gazdálkodó által igényelt támogatás a gazdálkodó család tagjainak a közösségét illeti meg, arra az általuk keresetben állított közvetlen jogosultságukhoz és annak a bevitt földek arányához igazodó mértékére vonatkozó előadásukhoz jogalapot nem tudtak megjelölni. A családi gazdaságot alapító szerződés pedig a kereset szerinti jogi álláspontot igazoló rendelkezést nem tartalmaz.”
- [18] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozók az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdésének megsértése körében valamennyi általuk megjelölt alapjogi sérelmet kizárólag a saját és a másodfokú bíróság álláspontjának eltéréseiből, értelmezésének különbözőségeiből vezették le.
- [19] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [20] Az indítványozók az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése körében előadott érvelése a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének megsértésére vonatkozott. Az Alkotmánybíróság szerint a másodfokú bíróság ítéletében az indítványozókkal ellentétes jogi álláspontra helyezkedett, a döntését alátámasztó érveiről számot adott. Az indítványozók azon érvelésével kapcsolatban, miszerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg, hogy az általuk hivatkozott kúriai eseti döntést miért nem tartja a jelen ügyben irányadónak, az Alkotmánybíróság rámutat, hogy gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [21] Az indítványozók a támadott másodfokú ítélet alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolták, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a vállalkozáshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [22] Az Alkotmánybíróság az indítványozóknak a végrehajtás felfüggesztésére irányuló kérelmét arra tekintettel nem bírálta el, mert az elsőfokú bíróság a végrehajtást már korábban felfüggesztette.

[23] 4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/198/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3271/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (Szecskay Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú ítélete ellen, annak alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó szerint a támadott ítélet sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit, valamint a XXIV. cikk (1) bekezdését.
- [2] Az indítványozó által támadott ítéletével a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy az indítványozó kereseti kérelmét elutasította.
- [3] A támadott ítélet alapjául szolgáló ügy előzménye, hogy a Közbeszerzési Hatóság elnöke 2017. január 5-én hivatalbóli kezdeményezése alapján indult eljárásban a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatában megállapította, hogy az indítványozó és az eljárás alá vont másik vállalkozás megsértették a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 128. § (2) bekezdésében foglalt azon kötelezettséget, amely szerint az ajánlattevő köteles nyilatkozni arról, hogy a bejelentett alvállalkozók nem állnak kizáró okok hatálya alatt, ezért velük szemben egyetemlegesen 40 000 000 Ft bírságot szabott ki.
- [4] Az első fokon eljáró Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.243/2017/23. számú ítéletével a Közbeszerzési Döntőbizottság határozatát akként változtatta meg, hogy a bírság összegét 4 000 000 Ft-ra leszállította, mellőzve az egyetemleges kötelezést és az indítványozót 1 500 000 Ft bírság megfizetésére kötelezve.
- [5] A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék 2.Kf.25/2017/8. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a leszállított bírságból az indítványozónak 1 500 000 Ft-ot kell megfizetnie.
- [6] A Kúria Kfv.VI.37.730/2018/11. számú ítéletében a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság ítéletét akként változtatta meg, hogy az indítványozó keresetét teljeskörűen elutasította.
- [7] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján azt sérelmezte, hogy a Kúria nem fogadta el azon érvét, amely szerint azonos súlyú és jellegű jogsértésekért azonos, de legalábbis hasonló súlyú jogkövetkezményeket alkalmazzon az eljáró hatóság, és ne kerüljön sor arra, hogy azonos jogsértésekért aránytalanul eltérő szankciót alkalmaz különböző jogalanyok tekintetében. Az indítványozó szerint a Kúria ezzel ellentétes döntésével megsértette jogbiztonság elvét, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőséghez való jogot, valamint a XV. cikk (2) bekezdése szerinti diszkrimináció tilalmát.
- [8] Az indítványozó kifogásolta, hogy a Kúria utat enged egy olyan közigazgatási gyakorlatnak, amely nem következetes, és a hatóságok bármikor dönthetnek úgy, hogy eltérnek a korábbi, saját maguk által kialakított gyakorlatuktól. Az indítványozó szerint a Kúria ezen eljárása az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe ütközik.
- [9] Az indítványozó szerint a hatóságok kötve vannak az általuk kialakított gyakorlathoz, és az attól való eltérést külön indokolniuk kell. Az indítványozó szerint mindez a törvény előtti egyenlőség, a diszkrimináció tilalma, a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog, valamint a jogbiztonság érvényesítését szolgálja.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.

- [11] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a* és *b* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határidőben került benyújtásra. Az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.
- [13] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezést. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként a XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit, a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint tartalomlag hivatkozott a B) cikk (1) bekezdésére.
- [14] Az Alkotmánybíróság előjáróban arra mutat rá, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére az indítványozó által hivatkozott tartalommal nem alapítható alkotmányjogi panasz, mert az nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – vizsgálja érdemben {3033/2013. (II. 12.) AB határozat, Indokolás [7]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem ezen esetekre alapította, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg az Abtv. 27. §-a szerinti befogadhatósági feltételeknek.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*–*f*) pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [16] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja szerint a kérelem akkor tekinthető határozottnak, ha alkotmányjogi panasz esetén egyértelműen megjelöli az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, illetve az *e*) pont szerint egyértelműen indokolni kell, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, valamint az *f*) pont szerint kifejezett kérelmet kell előterjeszteni a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére, illetve az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára.
- [17] Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseire vonatkozó gyakorlata szerint a diszkrimináció alkotmányos szinten eleve csak abban az esetben vizsgálható, ha a hátrány az azonos helyzetben lévők által alkotott körön belül következik be {3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint azon esetekben, amikor a bíróságok azonos tényállás esetén, változatlan jogi környezetben eltérő tartalmú döntéseket hoznak, sérülhet a jobbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseivel szemben támasztható kiszámíthatóság és előreláthatóság elve {3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]}.
- [18] Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti törvény előtti egyenlőség sérelme akkor valósulhat meg, ha a jogszabályok, vagy a jogalkalmazók a jogalanyok egy meghatározott köre számára biztosítja a jogalkalmazás egységességét, azonban olyan más jogalanyok számára, akik velük összehasonlítható helyzetben vannak ezen követelmény nem biztosított, amely megkülönböztetés önkényes, nincs tárgyilagos mérlegelés szerint észszerű indoka {14/2014. (V. 13.) AB határozat, Indokolás [32]; 32/2015. (XI. 19.) AB határozat, Indokolás [80]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság szerint az indítványozó nem hivatkozott védett, megváltoztathatatlannal, vagy csak jelentős nehézségek árán megváltoztatható tulajdonságára, amely miatt diszkrimináció érte volna, illetve nem jelölte meg, hogy mely konkrét körülmények miatt sérült volna a törvény előtti egyenlőség a támadott kúriai ítélet vonatkozásában. Az indítványozó ilyen tartalmú indokolása hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}.
- [20] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik. Mivel azonban az indítvány a bíróság eljárásával arra vonatkozóan tartalmaz indokokat, hogy az indítványozó nem ért egyet a Kúria döntésének tartalmával, illetve azt kifogásolja, hogy a Kúria helyt adott az általa kifogásolt hatósági döntésnek, amely állítása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát, ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványi elemet tartalma szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmélt állító indítványi elemként bírálta el. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontja szerinti indokolást.

- [21] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [22] Az Alkotmánybíróság elöljáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria feladata {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [30]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [23] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látta, hogy a Kúria nem az indítványozó keresete szerinti ítéletet hozott. Az indítványozó kifogása szerint alaptörvény-ellenes, ha a hatóságok ugyanazon jogszabályi rendelkezés alkalmazása során azonos, vagy hasonló súlyú jogsértésért bizonyos jogalanyokkal szemben súlyosabb szankciót alkalmaznak és e különbségtételt nem indokolják meg és a Kúria ezen hatósági gyakorlatot helyénvalónak találja.
- [24] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy az egyedi bírósági döntések indokolási kötelezettségére vonatkozó kérdést az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (Indokolás [21]). Következésképpen az indítványban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdés tárgyában az Alkotmánybíróság már korábban állást foglalt [lásd: 3130/2015. (VII. 9.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [25] Mindazonáltal az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy a támadott ítélet kifejezetten megindokolta, hogy a konkrét ügyben nem látta bizonyítottnak az indítványozó esetében a jogalkalmazói gyakorlattól való eltérést. A Kúria indokolása szerint „[a] jogalkalmazói gyakorlat azonban jogszabálynak nem minősül, így az attól való eltérés akkor sem alapozná meg a határozat megváltoztatását, ha az állítás ténybelileg igaz is lenne. [...] A bírósági felülvizsgálat mércéje a jogszabály, márpedig a bíróságok nem mutatták ki, hogy az alperes bírságolása mely anyagi jogszabályba, a Kbt. mely rendelkezésébe ütközik.”
- [26] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését állító indítványi résszel összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [27] Az Alkotmánybíróság szerint a Kúria ítéletében az indítványozóval ellentétes jogi álláspontra helyezkedett, a döntését alátámasztó érveiről számot adott. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása. A jogszabályok végső soron és kötelező erővel történő értelmezése egyébiránt a bíróságok feladata.” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]}
- [28] Az indítványozó a támadott ítélet alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni.
- [29] 5. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 27. §-a, az Abtv. 52. §-a, illetve a 29. §-ában írt befogadási feltételek teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/289/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3272/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Virágh Attila ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Abtv. 27. § alapján – a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint a perbeli II. rendű alperes kérelme alapján terület- és településfejlesztés közérdekű cél megvalósítására kisajátítási eljárás indult az indítványozó felperes tulajdonát képező ingatlanra vonatkozóan. Az I. rendű alperes kormányhivatal határozatával az említett ingatlant megosztotta, és a megosztással létrejött, kivett közút megnevezésű ingatlanrészt a II. rendű alperes javára kisajátította. E határozatában az indítványozót mint tulajdonost a kisajátított ingatlanért megillető kártalanítás összegét meghatározta.
- [4] A határozattal szemben az indítványozó keresettel élt. Kifogásolta, hogy az I. rendű alperes nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének és nem ismertette az indítványozóval a kisajátítási tervnek az ingatlanra vonatkozó előírásait. Az indítványozó kifogásolta az építési zónába történő besorolással és a telekhatároló kerítéssel kapcsolatban tett megállapításait a határozatnak. Ugyancsak nem értett egyet az indítványozó az eljárás során felhasznált szakértői vélemény számos megállapításával sem.
- [5] Az eljáró bíróság az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet szerint mivel az indítványozó kézhez vette és megismerte a kisajátításról rendelkező határozat alapjául szolgáló szakértői véleményt, valamint a kisajátítási tárgyalásra szabályszerűen megidéztek, ezért lehetősége lett volna, hogy együttműködjön a hatósággal a tényállás feltárása érdekében, a nyilatkozattétel jogával élhetett. Amennyiben azonban a szakértői véleményben foglaltakat sérelmezi valamely körülmény folytán, vagy volt a birtokában a tényállás tisztázásához szükséges bizonyíték, de ennek csatolásától elzárkózott a közigazgatási eljárásban és ezen körülményekre a hatósági eljárásban nem is utalt, a közigazgatási perben már nem hivatkozhat ezen bizonyítékokra, illetve körülményekre. Az I. rendű alperes határozata ezért nem tekinthető jogszabálysértőnek, mivel az indítványozó nem hivatkozott a keresetlevelében előadottakra a megelőző eljárás idején, nem adta elő a szakvéleménnyel kapcsolatos aggályait, és ezzel a közigazgatási perrendtartás előírásai értelmében elzárta magát attól a lehetőségtől, hogy a bírósági eljárásban vizsgálathassa felül a szakvélemény megalapozottságát.
- [6] Az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melynek befogadását a Kúria megtagadta, tekintettel arra, hogy az indítványozó a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállását érdemben igazoló indokolást nem terjesztett elő. A Kúria megállapítása szerint az indítványozó lényegében az eljáró bíróság általa sérelmesnek tartott jogértelmezését vitatta.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítélete és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzése ellentétes az Alaptörvény XIII. cikkével és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel.

- [8] Az Alaptörvény XIII. cikk sérelmét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kp. 78. §-ának törvénytörő alkalmazásával a jogorvoslati eljárásban nem bírálták el a szakértői véleménnyel kapcsolatosan kifejtett aggályait, és így a tulajdonából kikerült ingatlan reális kártalanítási összegének megállapítása elmaradt.
- [9] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban az indítványozó a következőket adta elő. A Kúria végzésében azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadás feltételeinek nem felelt meg, amely álláspontot az indítványozó jogszabálysértőnek tart. Az indítványozó az 5/2020. (I. 29.) AB határozatot felidézve előadta, hogy a közigazgatási bíróság nem csupán szubjektív jogvédelemre hivatott, hanem alkotmányos rendeltetése a közigazgatás feletti törvényességi felülvizsgálat is. A határozatban vizsgált szabályozás nem akadályozza azt, hogy a bíróság elvégezze a közigazgatási döntés törvényességének teljes körű vizsgálatát, ideértve a támadott szakértői vélemény tartalmát is. Az indítványozó kereseti kérelmében éppen a szakértői véleményt támadta. Kifogásolta, hogy a közigazgatási eljárásban ugyanaz a szakértő járt el, mint akit a kisajátítást kérő felkért a vételi ajánlat megtételének alátámasztására. A hatósági eljárásban benyújtott szakvélemény megalapozottsága, tartalma a felülvizsgált hatósági határozatba történt beépülését követően a közigazgatási perben is vitathatóvá válik. Ezt a lehetőséget a bíróság – az általa jogszabálysértő módon alkalmazott jogszabályi rendelkezéssel – az indítványozótól megvonta.
- [10] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [11] Az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett, mivel az indítványozó a támadott bírósági döntést, a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzését 2020. január 13-án vette át, az alkotmányjogi panaszt pedig 2020. február 10-én nyújtotta be. Tekintettel arra, hogy a határidő megtartottnak minősül, a nemcsak a Kúria végzése, hanem a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítélete is vizsgálható {3086/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [10]}.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XIII. cikk, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], a támadott bírói döntéseket, a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 100.K.27.711/2019/13. számú ítéletét és a Kúria Kfv.VI.38.338/2019/4. számú végzését, továbbá az alaptörvényellenességre vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [13] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [14] A jogerős ítélet tekintetében az Alaptörvény XIII. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek és a kúriai végzés tekintetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek indítványban írt sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság hangsúlyozza azt a következetes gyakorlatát, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára {3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]}. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó egyet nem értését fejezi ki az eljáró bíróságok döntésével, azok indokolásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a tulajdonhoz való jog, a tisztességes eljáráshoz való jog vagy a jogorvoslatihoz való jog megsértésének kételye nem merül fel.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikke, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető

alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/311/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3273/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.159/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/143/2019/11. számú és az 51014/Ü/143/2019/17. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.159/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékai tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/143/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.344/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/143/2019/11. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat két darab hiteles kiadmányát és annak két darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjt. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő, nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjt. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.159/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helyben hagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, a 93/13 EGK Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.159/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Küsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentieken túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozta, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételt előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság, tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetőek az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1944/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3274/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.153/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/86/2019/13. számú és az 51014/Ü/86/2019/20. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.153/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékal tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/86/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.338/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/86/2019/13. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat 2 darab hiteles kiadmányát és annak 2 darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjt. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjt. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.153/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helyben hagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, a 93/13 EKG Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.153/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Küsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentiekén túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozza, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételt előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság, tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetőek az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1946/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3275/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.155/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/88/2019/11. számú és az 51014/Ü/88/2019/17. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.155/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékai tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/88/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.340/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/88/2019/11. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat 2 darab hiteles kiadmányát és annak 2 darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjt. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjt. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.155/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helybenhagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, a 93/13 EGK Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.155/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Kűsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentieken túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozta, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételt előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetők az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1949/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3276/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.154/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/87/2019/12. számú és az 51014/Ü/87/2019/20. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.154/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékai tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/87/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.339/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/87/2019/12. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat 2 darab hiteles kiadmányát és annak 2 darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjtv. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjtv. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.154/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helyben hagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, a 93/13 EKG Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.154/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Küsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentieken túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozza, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételten előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetők az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1950/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3277/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.158/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/91/2019/12. számú és az 51014/Ü/91/2019/20. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.158/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékal tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/91/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.343/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/91/2019/12. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat 2 darab hiteles kiadmányát és annak 2 darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjt. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjt. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.158/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helyben hagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének (a továbbiakban: EJE) 6. cikkét, a 93/13 EKG Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.158/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Kűsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentieken túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozza, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenképp az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételten előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetők az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1951/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3278/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.156/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésre irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kérte az 51014/Ü/90/2019/13. számú és az 51014/Ü/90/2019/20. számú közjegyzői végzés, valamint a Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.156/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a megjelölt végzések ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) és T) cikkével, 15. cikk (4) bekezdésével, 18. cikk (3) bekezdésével, a XIII. cikk (1) bekezdésével, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az indítvány és a rendelkezésre álló közjegyzői és bírósági végzések alapján az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó mint végrehajtást kérő az adóssal szemben – jogi képviselője útján – végrehajtási záradék kiállítását kérte 2019 januárjában a közjegyzőtől egy korábban közjegyzői okiratban rögzített pénzkövetelés és járulékal tekintetében.
- [4] Az indítványozó jogi képviselője az elektronikus ügyintézésről és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXII. törvényre (a továbbiakban: Eüitv.) hivatkozva elektronikus úton (hivatali kapun) keresztül terjesztette elő a kérelmet.
- [5] A közjegyző 51014/Ü/90/2019/2. számú végzésével a kérelmet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (1) bekezdés j) pontja és az Eüitv. 8. § (2) bekezdése alapján visszautasította, arra hivatkozva, hogy az adott ügytípusban nincs helye elektronikus ügyintézésnek, a kérelem csak (papír alapú) nyomtatványon terjeszthető elő.
- [6] A másodfokon eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.20.342/2019/2. számú végzésével hatályon kívül helyezte a közjegyző végzését, a közjegyzőt új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A törvényszék döntését azzal indokolta, hogy a közjegyző – mint elektronikus ügyintézés biztosító szerv – a hatáskörébe tartozó végrehajtási ügyekben köteles biztosítani, hogy a felek az ügyintézési cselekményeiket elektronikus úton végezzék, nyilatkozataikat elektronikus úton megtegyék. Elektronikus ügyintézésnek csak az Eüitv. 8. § (2)–(6) bekezdésében meghatározott esetekben nincs helye. A törvényszék, összevetve az Eüitv., a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.), a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) és a közjegyzői ügyviteli szabályzatról szóló 37/2003. (X. 29.) IM rendelet [a továbbiakban: Kűsz., amelyet 2020. január 1. napjával hatályon kívül helyezett a 29/2019. (XII. 20.) IM rendelet] rendelkezéseit, megállapította, hogy a közjegyző az Eüitv., illetve az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet szabályainak megsértésével utasította vissza az elektronikus előterjesztett kérelmet. A bíróság rögzítette, hogy a végrehajtást kérőnek nem kell előterjesztenie a kérelmével együtt olyan papír alapú okiratot, amely a közjegyző rendelkezésére áll, és amelyről a közjegyző elektronikus úton hiteles kiadmányt vagy hiteles másolatot készíthet.
- [7] A megismételt eljárásban a közjegyző 51014/Ü/90/2019/13. számú végzésével a Pp. 176. § (1) bekezdés j) pontja alapján ismételten visszautasította az indítványozó kérelmét, mert az indítványozó jogi képviselője a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat 2 darab hiteles kiadmányát és annak 2 darab nem hiteles másolatát nem csatolta, annak kiállítását nem kérte és díját nem fizette meg.

- [8] A Vht. 10. § b) pontja szerint végrehajtható okirat az olyan okirat, amelyet a bíróság vagy a közjegyző végrehajtási záradékkal látott el. A közjegyző álláspontja szerint ebből következően az okiratot látják el záradékkal, nem pedig a záradékhoz rendelnek okiratot. A végzés indokolásában hivatkozott továbbá a Kjtv. 111. §-ára is, amely szerint csak az eredeti közjegyzői okirat, annak hiteles kiadmánya és hiteles másolata minősül közokiratnak, sem azok másolata, se a hiteles kiadmányról készített hiteles másolat nem alkalmas arra, hogy a közjegyző végrehajtási záradékkal lássa el, hiszen az így nem minősülne okiratnak. Ha az indítványozó mint végrehajtást kérő nem rendelkezett kellő példányszámban a záradékkal ellátni kért okirat hiteles kiadmányával, illetve hiteles másolatával, akkor azok kiadását külön kellett volna kérnie a Kjtv. 148. §-a alapján.
- [9] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.156/2019/2. számú végzésével a közjegyző végzését helyben hagyta. A törvényszék megállapította, hogy a közjegyző végzésében már nem azt kifogásolta, hogy az indítványozó kérelmét nem papír alapú nyomtatványon terjesztette elő, hanem azt, hogy a kérelméhez nem mellékelte a végrehajtás alapjául szolgáló közjegyzői okirat hiteles kiadmányát, illetőleg nem hiteles másolatát, és azt sem kérte, hogy azokat a közjegyző maga készítse el.
- [10] A bíróság álláspontja szerint a papír alapú ügyintézés esetén is mellékelnie kell a végrehajtást kérőnek a fenti iratokat, illetve kérnie kell azok kiállítását a közjegyzőtől. A törvényszék szerint a végrehajtást kérő nem kerülhet kedvezőbb helyzetbe amiatt, mert kérelmét elektronikus úton terjesztette elő.
- [11] 2. Az indítványozó az eljárás során hozott összes közjegyzői és törvényszéki végzés alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján.
- [12] Az indítványozó álláspontja szerint a közjegyző nem jelölte meg azt a jogszabályi rendelkezést, amely kifejezetten tiltja az elektronikus dokumentum záradékolását; nem indokolta, hogy miért nincs helye elektronikus kapcsolattartásának; nem jelölte meg azt a törvényhelyet sem, amely meghatározza az elektronikusan benyújtandó kérelem példányszámát (az indítványozó szerint nem mellesleg elektronikus kapcsolattartásánál értelmezhetetlen a példányszám); továbbá nem jelölte meg, hogy mely nyomtatványon terjeszthető elő a kérelem. Mindezek alapján a közjegyzői döntés önkényes és sérti az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikkét, a 93/13 EGK Irányelv 7. cikk (1) bekezdését és 10. cikk (1) bekezdését, mivel nem tartalmaz indokolást. Az indítványozó állítása szerint – az önkényes mérlegelés okán – sérült az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes hatósági eljáráshoz való joga is.
- [13] A Kecskeméti Törvényszék 6.Pkf.21.156/2019/2. számú végzésével összefüggésben az indítványozó elsősorban azt kifogásolta, hogy a bíróság a Küsz. szabályait helyezte előtérbe az Eüitv. rovására, ezzel megsértve a jogforrási hierarchiát. Az indítványozó azt is sérelmezte, hogy a törvényszék nem indokolta meg, hogy a kötelező elektronikus kapcsolattartás ellenére „mely törvényhely” alapján lehet arra a következtetésre jutni, hogy az adós részére papír alapon kell megküldeni a végrehajtási záradékot és mellékleteit. A bíróság azt sem magyarázta meg, hogy a közjegyző mit „kívánt kezdeni” a papír alapú dokumentumokkal, mivel számára kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Továbbá, azt sem tisztázta a bíróság az indítványozó szerint, hogy miért nem minősül hitelesnek a közjegyző őrzésében lévő okirat. Az indítványozó úgy vélte, hogy mindezek alapján a közjegyzői és a törvényszéki végzések sértik az „önkényes mérlegelés tilalmát”, így az indokolt bírói döntéshez, a jogorvoslathoz és a jogbiztonsághoz való jogot (a jogforrási hierarchia megsértése révén). A tisztességes eljárás sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy az eljárás tisztességtelensége vezetett a kérelem visszautasítására.
- [14] Tulajdonjogának megsértését is állította az indítványozó, mivel annak ellenére nem érvényesíthette tulajdonjogi igényét, hogy rendelkezésére állt a tartozást igazoló közjegyzői okirat. A fentieken túl az indítvány az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését is hivatkozza, azonban annak sérelmét nem állítja.
- [15] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak alapján mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva elsőként azt vizsgálta, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz előterjesztésére vonatkozó, törvényben meghatározott követelményeknek.
- [16] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.

- [17] A tárgyi ügyben azt állapította meg az Alkotmánybíróság, hogy a támadott határozatok nem a végrehajtási eljárás érdekében hozott, és nem is az azt befejező, hanem a végrehajtási eljárás során hozott döntések, amelyek ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [18] Az Alkotmánybíróság végezetül megjegyzi, hogy az indítványozó nem volt elzárva attól, hogy a végrehajtási záradék kiállítása iránti kérelmét – akár az alkotmányjogi panasz előterjesztése mellett – a közjegyző és a törvényszék által vázolt módon ismételt előterjessze.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság, tekintettel arra, hogy a támadott határozatok nem tekinthetőek az ügy érdekében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1952/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3279/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.260/2019/4. számú végzése, valamint a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.749/2019/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Pesta János ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a Kúria Pfv.I.21.260/2019/4. számú végzése, valamint a Debreceni Törvényszék 1.Pkf.20.749/2019/3. számú végzése és az annak alapjául szolgáló 32022/Ü/209/2019/22. számú Kjő. végzés alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. A közjegyző-helyettes a végrehajtást kérő kérelmére végrehajtási záradékkal látta el a K32022/258/2008/0/3. ügyszámú közjegyzői okiratot. Ezt követően az adós (az alapul fekvő ügy indítványozója) végrehajtási záradék törlése iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben előadta, hogy a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződést felmondó nyilatkozat és a záradékolás álláspontja szerint több okból törvénysértő:
- [4] Egyfelől a végrehajtás kérő nyilatkozat megtételekor a kölcsönszerződés már megszűnt. Másfelől a magánokirati formában létrejött kölcsönszerződésben rögzített lejárat dátum és záradékkal ellátott, egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tartalmazó közjegyzői okiratban rögzített lejárat dátum között eltérés van. A tartozás összegének közjegyzői okiratba foglalására szerinte nem került sor, ezért a záradékolás egyik lényeges törvényi feltétele szerinte hiányzott. Törvénysértésként értékelte egyebek mellett azt is, hogy a záradékolást nem előzte meg a végrehajtást kérő részéről fizetési felszólítás.
- [5] 2.2. Az eljáró közjegyző-helyettes az indítványozó által felvetett, törvénysértésre vonatkozó aggályokat egyenként vizsgálva megállapította, hogy azok alaptalanok és a közjegyzői okirat végrehajtási záradékkal való ellátásának a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (továbbiakban: Vht.) 23/C. § (1) és (2) bekezdésében foglalt valamennyi törvényi feltétele fennállt, ezért a záradék törlése iránti kérelmet 2019. május 27. napján kelt végzésével elutasította.
- [6] A végzésben a közjegyző-helyettes rögzítette, hogy a kölcsön lejáratának időpontját a közjegyzői okirat tartalmazta, és a végrehajtást kérő követelése nem idő előtti. Az eltérő lejárat dátumok körében rámutatott arra, hogy az indítványozó adós e tárgyban nem élt kijavítás iránti kérelem előterjesztésének lehetőségével.
- [7] A közjegyző-helyettes megállapította azt is, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okirat pontosan tartalmazza a tartozás (kölcsön) és a havi törlesztő részletek összegét, továbbá a deviza átváltás árfolyamának meghatározását is.
- [8] Az indítványozó fizetési felszólítás hiányára vonatkozó aggályával kapcsolatosan kifejtette, hogy a záradékolás e tekintetben is megfelelt a jogszabályi előírásoknak, mert a végrehajtást kérő a záradékolási kérelmét a teljesítési határidő letelte után terjesztette elő.
- [9] A végzés az indítványozó adós több kifogásával kapcsolatban is – a töretlen bírói gyakorlatra hivatkozással – hangsúlyozta, hogy a közjegyző sem a végrehajtási záradék kiállításakor, sem a végrehajtási záradék törlésére irányuló kérelem vizsgálata és a kérelem elbírálása során nem vizsgálhatja a végrehajtási záradékkal ellátott közjegyzői okiratba foglalt szerződés egyes rendelkezéseinek, illetve egészének érvénytelenségét. Amennyiben

- a követelés végrehajtását az adós sérelmesnek tartja, igényét végrehajtás megszüntetése, korlátozása, illetve szerződés érvénytelensége iránti perben érvényesítheti a végrehajtást kérővel szemben. Ha pedig a fennálló tartozás összegét vitatja, szintén kizárólag a fent említett végrehajtási perekben kerülhet rá sor.
- [10] Az indítványozó adós fellebbezésére másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék 2019. július 10. napján kelt 1.Pkf.20.749/2019/3. számú végzése a közjegyző-helyettes végzését – helyes jogszabályértelmezésére és indokaira tekintettel – helyben hagyta.
- [11] A jogerős bírói végzéssel szemben az indítványozó mind alkotmányjogi panaszt, mind felülvizsgálati kérelmet, illetve felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet előterjesztett. Az Alkotmánybíróság egyesbírói eljárás keretében született végzésével a panaszindítványt a folyamatban lévő felülvizsgálati eljárásra tekintettel visszautasította. A Kúria Pfv.I.21.260/2019/4. számú végzése a felülvizsgálati és felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmeit ugyancsak visszautasította, mert indokolása szerint a Vht. 214. §-a a végrehajtási záradék törlése tárgyában nem teszi lehetővé a felülvizsgálatot, és a kivételes engedélyezés feltételei sem vizsgálhatók.
- [12] 2.3. Az indítványozó mindezen előzmények után terjesztette elő a jelen alkotmányjogi panasz eljárás tárgyát képező indítványát a Kúria és a törvényszék döntése ellen.
- [13] Az indítványban és annak kiegészítésében az indítványozó több vélt jogszabálysértést és önellentmondást, illetve vélt ténybeli tévedésen és iratellenes megállapításon alapuló indokolási elemet megjelölt a közjegyzői végzésben, amelyekre nézete szerint a bírósági indoklásnak külön-külön ki kellett volna térnie. Leginkább azt sérelmezte, hogy a bíróság a fellebbezésében előadott indokait mellőzve, csupán összefoglalóan az elsőfokú határozat indokaira utalt vissza. Úgy véli, ha a bíróság érdemben áttekintette volna fellebbezését, akkor alapvetően más, az indítványozó javára szóló döntést hozhatott volna. Álláspontja szerint a törvényszék megjelölt döntése megsértette a tisztességes bírósági eljárás alapjogi követelményét [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése], azon belül az indokolt bírói döntéshez való jogot. E körben hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának több ítéletére is.
- [14] A Kúria támadott döntése tekintetében az indítványozó kifejtette, hogy a végzés jogszabálysértő módon, kiterjesztően értelmezte a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény és a Vht. szabályait a felülvizsgálat megengedhetőségének kizárását illetően, amely jogértelmezés kérelme visszautasításához vezetett. Véleménye szerint ezáltal a Kúria szintén megsértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, illetve az Alaptörvény 28. cikkét.
- [15] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [16] Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [17] Az Abtv. 27. §-a (1) bekezdése értelmében a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza. A törvény szövegéből az következik, hogy a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott, vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [24]–[25]}.
- [18] A tárgyi ügyben, az előbb hivatkozott AB döntéssel összhangban arra a következtetésre jutott az Alkotmánybíróság, hogy a végrehajtási záradék kiállításának nem tekinthető érdemi döntésnek, a polgári peres eljárásban érvényesítendő igény vonatkozásában nem jelentenek állásfoglalást, így olyan végzés, amely ellen nincs helye alkotmányjogi panasz előterjesztésének {3092/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [19] 4. Az Alkotmánybíróság, tekintettel arra, hogy a támadott végzések nem tekinthetőek az ügy érdemében hozott, illetve bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek, az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a és az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/89/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3280/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.27.662/2018/98. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.27.662/2018/98. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és az indítványban foglaltak az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [3] 2.1. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság Fehérgyarmati Katasztrófavédelmi Kirendeltsége (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) megismételt eljárás keretében 2018. február 1. napján helyszíni ellenőrzést tartott az indítványozó szomszédjánál.
- [4] Az elsőfokú hatóság az ellenőrzés során megállapította, hogy tűzvédelmi rendelkezés nem került megsértésre (sem a szabad téren tárolt tűzifa, sem a melléképület, sem a benne lévő anyagok vonatkozásában), ezért a 2018. február 22. napján kelt 36520/2397-9/2017. számú végzésével az eljárást okafogyottságra [az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 47. § (1) bekezdés c) pontjára] hivatkozással megszüntette.
- [5] Az elsőfokú hatóság végzésével szemben az indítványozó fellebbezéssel élt, kérte az elsőfokú döntés megsemmisítését és a tárolás megtiltását a szomszédos ingatlanon. Indokolásként előadta, hogy a tárolóépület éghető anyagból készült, emiatt az a tűz terjedését késleltetni nem tudja, éghető anyagok tárolását ilyen épületben végezni nem szabad. Az indítványozó hivatkozott arra is, hogy a melléképület rendeltetésének megfelelő engedéllyel nem rendelkezik.
- [6] A másodfokú hatóságként eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság (a továbbiakban: másodfokú hatóság) az elsőfokú döntést 36500/2675-4/2018. számú végzésével helyben hagyta. A másodfokú hatóság rögzítette, hogy a tűzvédelmi hatóságnak nem szükséges az épület tűzvédelmi létesítési szabályainak megtartását vizsgálnia, mert azon átalakítás nem történt, s a létesítésekor hatályos szabályoknak az megfelelt. A másodfokú hatóság rámutatott arra is, hogy az épület engedélyezésével kapcsolatos eljárás nem a katasztrófavédelem hatásköre.
- [7] Az indítványozó a másodfokú közigazgatási döntéssel szemben bírósági felülvizsgálatot kezdeményezett, kérte a végzés megsemmisítését és az eljáró szerv új eljárásra kötelezését. Véleménye szerint az építésügyi hatóságnak az engedély nélküli használatot meg kellett volna szüntetnie, s hogy a célellenőrzéssel érintett telken a melléképület tűzvédelme a hatályos magyar szabványnak nem felel meg. Állítása szerint sem az elsőfokon, sem a másodfokon eljáró hatóság nem tisztázta kellőképpen a tényállást, és megállapított hiányos tényállásból téves következtetéseket vontak le.
- [8] A Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: bíróság) a 2019. december 3. napján kelt, 18.K.27.662/2018/98. számú ítéletével elutasította az indítványozó keresetét. A bíróság hangsúlyozta, hogy a közigazgatási jogvita tárgyát nem képezhette a célellenőrzéssel érintett telken álló melléképület építésügyi rendelkezéseknek történő megfeleltethetősége és a létesítéssel, valamint használattal kapcsolatos építésügyi, építésrendészeti és építésfelügyeleti kérdések megválaszolása. A bírósági felülvizsgálat csak a tűzvédelmi hatósági eljárás jogszerűségére terjedt ki. A bíróság szakértői vélemény alapján megállapította, hogy a melléképület tűzvédelmi szempontból az Indítványozó ingatlanára sem közvetlen, sem közvetett veszélyt nem jelent,

és az érintett ingatlanon történő tűzifa-tárolás sem sérti a vonatkozó előírásokat. Az ítélet szerint az elsőfokú hatósági eljárás megszüntetése jogszerűen történt az Ákr. 47. § (1) bekezdése alapján, és a másodfokú hatóság is jogszerű döntést hozott a fellebbezés tárgyában.

- [9] 2.2. A bíróság ítéletével szemben az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve a bíróság 18.K.27.662/2018/98. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó szerint az ítélet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, illetve a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogát sértette meg.
- [10] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogának megsértését az indítványozó azzal indokolta, hogy a hatóság érdemi döntésének hiánya miatt nem ismerhette meg annak indokait.
- [11] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt jogosultságának megsértését a három érveléssel kívánta alátámasztani. Álláspontja szerint a bíróság szakértő bevonásával kapcsolatos vélt mulasztása megfosztotta attól a lehetőségtől, hogy az általa megválasztott magánszakértő által elkészített véleménnyel „saját tényállását” bizonyíthassa. Másrészt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből levezethető fegyveregyenlőség elvének sérelmét állította az Indítványozó amiatt, hogy a kirendelt szakértő nyilatkozatára való reagálásra csak négy nap állt rendelkezésére, továbbá amiatt, hogy a tárgyalás elhalasztására és a szakértő tárgyalásra idézésére nem került sor. Az indítvány szerint mindebből az következik, hogy „a bíróság nem egyenrangú félként kezelte a felperest és az alperest”. Harmadrészt a független és pártatlan bírósághoz való jogának sérelmét állította az Indítványozó, amelyet részben a szakértői vélemény aggályosságának bíróság általi vizsgálatának hiányából, így a bíróság indokolási kötelezettségének megsértéséből, részben a szakértő kizárására irányuló indítványának bíróság általi elutasításából vezetett le.
- [12] Az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogosultság sérelmét arra alapozta, hogy a tisztességes eljárás vélelmezett megsértése miatt a hatékony jogvédelem követelménye nem érvényesült, a bírói út biztosítása csak formális volt.
- [13] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenképp azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [14] 3.1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítványozó jogosult alkotmányjogi panasz benyújtására, mivel az alapügyben fél volt, ami érintettségét megalapozza. Az indítványozó a panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdésében foglalt hatvan napos határidőn belül nyújtotta be, mivel az ítéletet 2019. december 6-án vette át, indítványát pedig 2020. február 3-án adta postára. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, így az indítvány e tekintetben is megfelel a törvényi feltételeknek. A panasz a határozott kérelem követelményeinek [Abtv. 52. § (1b) bekezdés] eleget tesz: megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]. A megjelölt rendelkezések alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jogokat tartalmaznak. Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi és törvényi szabályokat, s az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésre. Az indítványozó indokolást adott elő arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés álláspontja szerint miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [15] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [16] Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének állított sérelmén keresztül valójában a bírósági eljárás felülbírlatára irányul – a rendes bírósághoz fordulás lehetősége miatt a hatósági döntéssel szemben eleve nem lett volna helye az alkotmányjogi panasz benyújtásának. A hatóság az ügy oka fogyottá válás miatti megszüntetését megindokolta (jogsértést nem tapasztalt), így a végzésnek az indokolás hiányára alapított alaptörvény-ellenessége nyilvánvalóan nem merül fel. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróság csak akkor sérti meg az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében

foglalt jogosultságot, ha a közigazgatási döntés alapjog-sértő voltát a felülvizsgálati eljárásban a bíróság elmulasztotta felismerni {3093/2018. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [43]}. Mivel a közigazgatási döntés nem volt alapjogsértő, kizárt a bírósági ítélet az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére alapított alaptörvény-ellenességének fennállása.

- [17] 3.3. A tisztességes eljáráshoz való jog, illetve az indítványban hivatkozott elemei vonatkozásában az Alkotmánybíróság az alábbiakat emeli ki.
- [18] Az indítványozónak lehetősége volt a közigazgatási perben felmerülő jogkérdések szakértő általi tisztázását kezdeményezni. A szakértőt a bíróság az indítványozó kérésére, az alperes azt ellenző álláspontja ellenére rendelte ki, a felperes észrevételeket is megfogalmazhatott a szakértői véleménnyel kapcsolatban. A magánszakértő és a kirendelt szakértőnek csak eljárási alapja eltérő – a bíróság kirendelése, illetve a fél megbízása –, funkciójuk azonos: a bíróság hiányzó, különleges szakértelmének pótlása. Ekképpen az ügy érdemére – az alapos, indokolt döntéshez szükséges tényállás-tisztázás lehetőségén keresztül – nem hathat ki az, hogy a bíróság által kirendelt szakértő, nem pedig magánszakértő járt el a perben.
- [19] Az indítványozó vonatkozó aggályai nem állnak a fegyverek egyenlőségének követelményével alkotmányjogi-lag releváns kapcsolatban. Az indítványozó nem igazolta – sőt nem is valószínűsítette – azt, hogy az ellenérdekű félnek annnyival hosszabb idő állt volna rendelkezésére az adott eljárási cselekményekre való felkészülésre, hogy az érdemi különbséget eredményezett volna eljárási jogaik gyakorlásában. E vonatkozásban is kiemelendő, hogy a szakértő kirendelésre az indítványozó kérelmére került sor, és a szakértői vélemény kiegészítését is az indítványozó kezdeményezte.
- [20] Az indítványnak a bíróság függetlenségének és pártatlanságának hiányát felvető részével kapcsolatban megállapítható, hogy – a 39 oldal terjedelmű, alaposan indokolt – ítéletből is kiolvashatóan a bíróság érdemben foglalkozott a szakértői vélemény aggályosságának vizsgálatával. A bíróság a perben az indítványozónak a szakértő kizárására vonatkozó indítványát elbírált, de alaptalannak találta. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy „önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [21] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog sérelmét arra alapozta, hogy a bíróság eljárása nem felelt meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Mivel a bíróság az indítványozó jogorvoslati kérelmét érdemben vizsgálta, s mivel a tisztességes eljáráshoz való jog indítványban foglalt egyéb elemeinek sérelme sem merült fel, megállapítható, hogy az indítvány ezen része is a bírói mérlegelés felülbírálatára irányul. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [22] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítvány nem tartalmaz olyan, alkotmányjogilag értékelhető érvet és a konkrét ügy sajátosságainak vizsgálata során sem merült fel olyan körülmény, ami arra engedne következtetni, hogy ez az eljárás alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés vetne fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet eredményezne.
- [23] 4. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. és 29. §-ában foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/286/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3281/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.405/2018/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Szurovecz Zoltán kamarai jogtanácsos) eljáró indítványozó (Pest Megyei Kormányhivatal) alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján, melyben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VI.37.405/2018/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló eljárás során megállapított tényállás szerint az alapügy felperese 2015. május 4. napján kérelemmel fordult az akkor még elsőfokú környezetvédelmi hatáskörben eljáró indítványozóhoz, amelyben a kavicsbányászati tevékenység kiterjesztését kérte egy, a felperes által művelt bányatelekkel szomszédos ingatlanra. Az indítványozó a kérelmet elutasította, tekintettel arra, hogy az táj- és természetvédelmi szempontból sem támogatható. A határozat külön is utalt arra, hogy a bányászati tevékenység kiterjesztése egy Natura 2000 különleges madárvédelmi terület részét képező ingatlanra történt volna, ami nem egyeztethető össze sem a természet védelméről szóló 1995. évi LIII. törvény, sem pedig az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekről szóló 275/2004. (X. 8.) Korm. rendelet előírásaival. Az alapügy felperesének fellebbezése folytán eljáró Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség 2016. január 29. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta.
- [3] 1.2. Az alapügy felperese keresetében a másodfokú határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte. Indokolásában arra hivatkozott, hogy bár az ingatlan tulajdoni lapjára a Natura 2000 terület jogi jelleg feljegyzésre került, az mégsem minősül közösségi jelentőségű természetvédelmi területnek, miután az európai közösségi jelentőségű természetvédelmi rendeltetésű területekkel érintett földrészletekről szóló 14/2010. (V. 11.) KvVM rendelet (a továbbiakban: KvVM rendelet) 1. számú mellékletében nem szerepel. Álláspontja szerint az ingatlan védettsége csak akkor lenne megállapítható, ha a védetté nyilvánítását meghatározó jogszabály azt helyrajzi szám szerint tartalmazza. A bíróság az alapügy felperesének indítványára igazságügyi élővilág-védelmi szakértő bevezetését rendelte el a perbe, aki szakvéleménye, illetőleg személyes meghallgatása során megerősítette, hogy a bányászati tevékenység engedélyezése esetén jelentős kockázata lenne annak, hogy a területen lévő élőhely eltűnik, már csak azért is, mert a kitermelés megkezdését követően szükségképpen lenne olyan időszak, amikor az élőhely teljesen megszűnik. Miután bányászati tevékenység hiányában ezzel a kockázattal nem kell számolni, ezért a szakértő álláspontja szerint a perbeli helyzetben nem lenne ellentétes az elővigyázatosság és az arányosság elvével a teljes tiltás. A szakértő azt is megerősítette, hogy a kérdéses ingatlan Natura 2000 területnek, azon belül pedig különleges madárvédelmi területnek minősül, annak területét az Európai Bizottság részére megküldött térinformatikai állomány is kétséget kizáróan tartalmazza.
- [4] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.335/2016/39. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az ingatlan Natura 2000 jogállásával kapcsolatosan a bíróság egyfelől megállapította, hogy a közigazgatási eljárásban az alapügy felperese még maga sem vitatta, hogy a terület Natura 2000 jogállású lenne, másfelől pedig azt is rögzítette, hogy az ingatlan egy másik, kétséget kizáróan Natura 2000 jogállású ingatlan megosztása során alakult ki. A bíróság érvelése szerint amennyiben a Natura 2000 védelem a megosztást megelőzően az ingatlan egészére fennállt, akkor a védettség egyértelműen megállapítható a megosztást követően kialakuló ingatlanok vonatkozásában is. Ellentétes értelmezés esetén ugyanis egy telekalakítással bármely

Natura 2000 területet ki lehetne vonni a Natura 2000 jogállás alól akkor, ha a telekalakítással egyidejűleg nem kerül sor a miniszteri rendelet módosítására is. A bíróság a perbeli igazságügyi szakértői véleményt, mint agálytalant, ítélezése alapjául elfogadta és annak alapulvételével megállapította, hogy az első- és másodfokú hatóság jogszerűen utasította el a felperes kérelmét.

- [5] 1.3. A jogerős ítélet ellen az alapügy felperese terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, egyben az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Érvelése szerint az érintett ingatlan telekalakítással 2008-ban jött létre, miközben a Natura 2000 területekre vonatkozó KvVM rendelet ezt követően, 2010-ben került elfogadásra, ráadásul a rendelet mellékletében a telekalakítással létrejött többi ingatlan szerepel. A felülvizsgálati kérelem szerint a Natura 2000 jogi jelleget törölni kellene az ingatlan-nyilvántartásból, azt azonban az indítványozónak kellene megtennie.
- [6] A Kúria Kfv.VI.37.405/2018/3. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. A Kúria ítélete szerint a terület jogállásának vizsgálata szempontjából lényeges körülmény, hogy a KvVM rendelet hatálybalépésekor a kérdéses (területrendezéssel létrejött) ingatlan már létezett, és amennyiben egy ingatlan védetté nyilvánítását jogszabály határozza meg a helyrajzi szám alapján, az adott helyrajzi szám pedig a jogszabályban nem szerepel, úgy az ingatlan védettsége nem állapítható meg. Mindez azt jelenti a Kúria megítélése szerint, hogy a kérdéses ingatlan nem tekinthető Natura 2000 területnek, ekként a hatóságok nem alapíthatják a döntésüket arra, hogy a terület Natura 2000 jogállású. A Kúria az elsőfokú hatóságot azzal kötelezte új eljárásra, hogy az irányadó jogszabályi rendelkezések szem előtt tartásával abból induljon ki, hogy a kérdéses ingatlan nem Natura 2000 terület.
- [7] 1.4. A Kúria ítéletével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Abtv. 27. §-a alapján, melyben az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése, XXI. cikk (1) és (2) bekezdése, továbbá az E) cikk (2) és (3) bekezdése megsértését állította. Érvelése szerint a természet védelmének megóvása az állam objektív, intézményvédelmi kötelezettségéből adódóan az indítványozó, mint a természetvédelemért felelős közigazgatási szerv feladata, a támadott bírói döntés pedig sérti az elsőként a 28/1994. (V. 20.) AB határozatban megfogalmazott visszalépés tilalma elvét, melyet legutóbb a 17/2018. (X. 10.) AB határozat is megerősített. Az indítványozó érvelése szerint a Kúria alaptörvény-ellenesen döntött, ugyanis egy ingatlan esetleges megosztása nem szünteti meg a Natura 2000 védettséget. Érvelése szerint a KvVM rendelet nem csupán helyrajzi számokat tartalmaz, hanem térképeket is, mely térképek alapján megállapítható, hogy a per tárgyát képező terület valójában Natura 2000 területnek tekinthető.
- [8] 2. A Kúria ítéletét követően a Pest Megyei Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala a megismételt környezeti hatásvizsgálati eljárást az Alkotmánybíróság eljárására tekintettel felfüggesztette, azonban a felfüggesztő végzés a Budapest Környéki Törvényszék 2020. május 6. napján kelt ítéletével megsemmisítette. A Budapest Környéki Törvényszék ítélete nyomán a megismételt környezeti hatásvizsgálati eljárás az Alkotmánybíróság határozatának meghozatalakor – a Kúria indítványban támadott ítéletében meghatározott szempontok alapulvételével – folyamatban van.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [10] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletét az indítványozó jogi képviselője 2018. november 28. napján vette át, míg az alkotmányjogi panasz 2019. január 25. napján, határidőben került elektronikusan benyújtásra. A jogi képviselővel eljáró indítványozó csatolta az eljáró jogi képviselő meghatalmazását.
- [11] 3.2. Az Abtv. 2019. december 20. napjától hatályos 27. § (2) bekezdése értelmében jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt; b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz; vagy c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed. Az ugyancsak 2019. december 20. napjától hatályos 27. § (3) bekezdése pedig

akként rendelkezik, hogy közhatalmat gyakorló indítványozó esetén vizsgálni kell, hogy a panaszában megjelölt, Alaptörvényben biztosított jog megilleti-e. Az Alkotmánybíróság a 3030/2020. (II. 24.) AB határozatában megállapította, hogy az Abtv. módosított rendelkezéseit a folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell, mivel az eddig is követett gyakorlattal egyező rendelkezést tartalmaz, és nem fogalmaz meg tartalmi értelemben véve új követelményt az érintettséggel és az indítványozói jogosultsággal összefüggésben, hanem az Alkotmánybíróság által kimunkált és követett joggyakorlatot fogalmazza meg normatív erővel (Indokolás [23]). Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően megállapítja, hogy az indítványozó jogosultnak és érintettnek tekinthető, mert egy olyan bírói döntéssel szemben nyújtotta be alkotmányjogi panaszát, melyhez kapcsolódóan a bírósági eljárásban félként (jelen esetben alperesként) szerepelt.

- [12] 3.3. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése alapján nincs helye alkotmányjogi panasz benyújtásának a Kúria hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben, mert az eljárás ebben az esetben még folyamatban van. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdésének és 27. §-ának, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 32. §-ának egységes értelmezéséről szóló 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás 3. pontja értelmében „[e]z alól kivételt jelent, tehát nem kell visszautasítani az ilyen döntést támadó alkotmányjogi panaszt, ha az abban állított alapjogsérelem magával a hatályon kívül helyező és a hatóságot vagy bíróságot új eljárásra utasító határozattal függ össze. Ilyen eset, ha éppen a jogerős döntés hatályon kívül helyezése és az új eljárásra utasítás okoz az indítványozónak alapjogsérelemet, miként az is, ha a Kúria döntése nem enged mérlegelést az alsóbb fokú bíróság, illetve az eljáró hatóság számára a meghozandó új határozat tekintetében, vagyis tartalma szerint a hatályon kívül helyező végzést az eljárást lezáró döntésnek kell tekinteni.” Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapítja: a Kúria ítélete kizárólag abban a kérdésben nem enged mérlegelést a megismételt eljárás során, hogy a kérdéses ingatlant nem lehet a Natura 2000 hálózat részének tekinteni. Ez azonban nem akadályozza meg az indítványozót abban, hogy a megismételt környezeti hatásvizsgálati eljárás során az érintett ingatlannal kapcsolatos környezet- és természetvédelmi szempontokat az ingatlan tényleges környezeti értékeinek figyelembevételével megfelelően érvényesítse, ekként a környezet- és természetvédelmi hatásköreit érdemben gyakorolja, melyre az indítványozó nem csupán jogosult, hanem kifejezetten köteles is. Az Alkotmánybíróság azt is megjegyzi, hogy az indítványozó az állam objektív, intézményvédelmi kötelezettségéből következően a környezet- és természetvédelmi hatásköreinek jogalkalmazás során történő érvényesítéséért a jogszabályokból következően felelős, ez azonban nem jelenti azt, hogy az Alaptörvény környezet- és természetvédelmi tárgyú rendelkezései egyben az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának minősülnének az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából. Ennek megfelelően az indítványozó a környezet- és természetvédelmi hatásköreit érintő bírói döntéssel szemben alkotmányjogi panasz benyújtására egyébként is legfeljebb az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján („hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza”) lehet adott esetben jogosult.
- [13] Az Alkotmánybíróság a fentiekre figyelemmel jelen ügyben nem látott olyan kivételes körülményt, amely az alkotmányjogi panasz befogadását a folyamatban levő megismételt eljárásra tekintettel indokolná.
- [14] 4. Az Alkotmánybíróság mindezen érvek alapulvételével az alkotmányjogi panaszt – az Ügyrend 5. §-a alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/222/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3282/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.451/2019/3. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Miskolci Törvényszék 1.Mf.20.451/2019/3. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelme miatt.
- [2] Az alkotmányjogi panasz benyújtására okot adó ügy – a bíróságok által megállapított – tényállása szerint az indítványozó 2008 decemberétől állt munkaviszonyban a vasúti személyszállító gazdasági társasággal, illetve jogelődeivel (a továbbiakban: munkáltató) vezető jegyvizsgáló munkakörben. A munkáltató az indítványozó munkaviszonyát 2018. június 23. napjára felmondással megszüntette, amelyet egy belső vizsgálat megállapításaira alapított. E szerint az indítványozó szolgálat teljesítése közben rendőri intézkedést kért két, jegy nélküli utas leszállításához. Az érintett utasok civil ruhás rendőrök voltak, akik a vonaton szolgálatot láttak el, feladatuk a vonatkísérés, a bűnmegelőzés volt. A vizsgálat eredménye szerint az indítványozó indokolatlanul, és annak ellenére kért rendőri intézkedést a két személlyel szemben, hogy azok rendőri igazolványaikát és jelvényeiket felmutatták, a rendőri intézkedés eredményeként a vonat jelentős késéssel indult tovább az állomásra. A felmondásban foglaltak szerint az indítványozó a civil ruhás rendőrökkel szembeni intézkedés során nem megfelelő magatartást tanúsított, megengedhetetlen hangnemben, lejárató és sértő módon beszélt a szolgálatot teljesítő rendőrökkel, ami a jelentős számú utas előtt nagymértékben sértette és lejáratotta a rendőri tekintélyüket, az utasokban pedig megbotránkoztatást keltett. A munkáltató a felmondás további indokaként hivatkozott arra is, hogy a rendőri intézkedést indokolatlanul kérte az indítványozó az együttműködő rendőrökkel szemben, hiszen lehetősége lett volna az irányítóval egyeztetni, vagy rendőri intézkedést kérni a célállomásra, elkerülve ezzel a vonat jelentős késését. Az indítványozó ezzel szemben nem kért segítséget sem a főirányítótól, sem az ún. havária irányítótól, és a rendőri intézkedés kérése során nem is tájékoztatta tényszerűen őket arról, hogy milyen okból került sor az intézkedés kérésére. A munkáltató álláspontja szerint megállapítható volt, hogy az indítványozó a munkakörével kapcsolatosan nem az alappal elvárható udvarias, segítőkész és kulturált magatartást tanúsította az eljárása során, nem tett meg a helyzet tisztázása érdekében minden, tőle elvárható intézkedést, a vonatot indokolatlanul késleltette, ezzel az utasoknak és a munkáltatónak jelentős érdeksérelmet okozott, továbbá a rendőri szerv vezetőjével nem tisztázta a helyzetet a vonat megérkezését követően; ezzel együttműködési kötelezettsége megszegésével a munkáltató jogos érdekeit sértette. A munkáltatót nem tájékoztatta a bekövetkezett esemény lényeges elemeiről és a meghallgatása során is valótlán tartalmú nyilatkozattal igyekezett munkáltatóját félrevezetni. Mindezek a vonatkozó jogszabályi rendelkezések és a munkáltató etikai kódexének megsértésén túl a bizalmi viszony végleges megszűnését eredményezték a munkáltatónál.
- [3] Az indítványozó a munkáltatói intézkedéssel szemben keresetet terjesztett elő a bíróságon. Ebben kérte munkaviszonya jogellenes megszüntetése jogkövetkezményeként kötelezni a munkáltatót végkielégítés és elmaradt jövedelmei megfizetésére, mivel – álláspontja szerint – a munkáltatói felmondás nem volt valós és okszerű, az eltúlzó volt. Az ügyben első fokon eljáró közigazgatási és munkaügyi bíróság az indítványozó keresetét elutasította. A bíróság a bizonyítási eljárás során megismert okirati bizonyítékok, tanúmeghallgatások, a csatolt hangfelvétel meghallgatása alapján megállapította, hogy a munkáltató a tényállást teljeskörűen feltárta, a bírósági eljárásban bizonyítási kötelezettségének eleget tett, alátámasztva ezzel azt, hogy a „felmondásban foglalt indokok logikusak és okszerűek voltak, ezzel kapcsolatosan a felperes ellenbizonyítással nem élt, így a bíróság a munkaviszony megszüntetése körében megállapította, hogy a kereseti kérelem alaptalan”. A bíróság

az indítványozónak az elmaradt juttatások megfizetésére vonatkozó kérelmét is – mint megalapozatlant – elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét pedig helyben hagyta, miután – álláspontja szerint – az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállás alapján helytálló következtetésre jutott, továbbá az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat is mindenben osztotta. A törvényszék ezen túlmenően kiemelte, hogy rendes felmondás esetén a felmondás indokai közül elegendő akár egynek – ha az olyan súlyú – a bizonyítása, ami jogszerűvé teszi a munkáltatói intézkedést. A törvényszék megítélése szerint jelen ügyben önmagában az együttműködési kötelezettség elmulasztása – az, hogy az indítványozó a munkaideje leteltére hivatkozással nem volt hajlandó a rendőri szolgálatparancsnok rendelkezésére állni, valamint, hogy az eseményjelentésben meg sem említette, hogy a menetjegy nélkül utazó rendőrök rendőri mivoltukra és szolgálatteljesítésükre hivatkoztak –, elegendő volt ahhoz, hogy a meghozott intézkedést jogszerűvé tegye. A munkáltató kiemelt érdekét szolgálja ugyanis, hogy járatain az utazás biztonságos legyen, amit a rendőri közreműködés nyilvánvalóan elősegít, érdeke ezek alapján a rendőrséggel való együttműködés, és érdeke a történetek feltárása is, amit jelen esetben csak akkor tudott megtenni, amikor a rendőrség részéről a hozzá történetekkel kapcsolatos megkeresés érkezett. A másodfokú bíróság rögzítette ítéletében végezetül azt is, hogy „az eljárás során a felperes terhére írt többi kötelezettségszegés, továbbá a felhozott indokok bizonyítására is sor került”.

- [4] Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való joga azáltal sérült, hogy a másodfokú bíróság ítéletében nem tájékoztatta őt arról, hogy a bírói döntés ellen további jogorvoslatként az Alkotmánybírósághoz fordulhat. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmeként előadta, hogy a bíróság „egyoldalúan az alperes érvelését fogadta el”, az ő érveit pedig figyelmen kívül hagyta; a bíróság felkészületlenül tárgyalta ügyét, mivel a csak az indítványozó meghallgatását követően, a tárgyaláson vált nyilvánvalóvá a bíróság számára, hogy nem kapott végkielégítést; a tárgyaláson a bíróság nem engedte, hogy válaszait végigmondja, és amit előadott, azt sem jegyezte le pontosan, így – mindezek eredményeként – a tárgyalás menete nem biztosította számára „az egyenlő feltételekkel való meghallgatás” követelményét. A bíróság a döntése meghozatalakor figyelmen kívül hagyta azt az álláspontját is, hogy a tanúként meghallgatott két rendőr és a szolgálatparancsnok „nem igazi tanú, hanem az ügyben érdekelt fél”; a szakértő kirendelésére és hazugságvizsgáló alkalmazására irányuló bizonyítási indítványait pedig a bíróság figyelmen kívül hagyta. Nézete szerint ügyében „szubjektív, elfogult véleményen alapuló döntés született, melyek nem lettek bizonyítva”. Az indítványozó az Alkotmánybíróság főtitkárának hiánypótlásra történő felhívását követően megismételte az eredeti beadványában írtakat azzal a kiegészítéssel, hogy alkotmányjogi panaszának elkészítéséhez jogász szakember segítségének igénybevételét anyagi lehetőségei nem tették lehetővé.
- [5] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [6] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. A rendes jogorvoslattal nem támadható törvényszéki jogerős ítélet az ügy érdemében hozott döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott ítélettel lezárt eljárásban felperes volt – fennáll.
- [7] 2.2. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeknek részben eleget tesz, tartalmazza ugyanis a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás megindításának indokait (a bíróságok eljárása és döntése alapvető jogok sérelmét okozta); c) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései]; d) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés az indítványozó álláspontja szerint miért ellentétes az Alaptörvény indítványban megjelölt rendelkezéseivel; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg.

- [8] Mindazonáltal az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga sérelmének vonatkozásában alkotmányjogi érvekkel, alkotmányjogilag releváns indokolással nem támasztotta alá a kérelmét. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség” {34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság megjegyzi továbbá, hogy az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése védelmi körébe tartozó rendes jogorvoslatot ügyében kimeríthette és élt is ezzel a lehetőséggel, éppen ez tette lehetővé számára, hogy a jogerős ítélettel szembeni panaszával az Alkotmánybírósághoz forduljon, a rendes bíróságoknak pedig az Alkotmánybírósághoz való fordulás lehetőségéről nem kell tájékoztatniuk a feleket. A kérelem tehát ebben a tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.
- [9] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére a támadott döntéssel kapcsolatosan az eljáró bíróság tárgyalásvezetésével, bizonyítási eljárásával és a bizonyíték-értékelési tevékenységével összefüggésben hivatkozott.
- [11] Ezzel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság egyrészt utal arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően {ld. pl.: 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [46]–[51]}. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan alapvető jelentőségű alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [12] Hangsúlyozandó továbbá, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {ld. pl.: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírósági döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bíróság által megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogyan azt sem vizsgálja, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {ld. pl.: 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}.
- [13] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmére a tényállás megállapításával, a bíróság tárgyalásvezetésével, bizonyítási eljárásával és bizonyíték-értékelésével összefüggésben hivatkozik. A panasz így valójában az ítélet ismételt felülbírlatára irányul. A fentebb idézett gyakorlat alapján viszont az Alkotmánybíróság jelen ügyben sem bocsátkozhat annak érdemi vizsgálatába, hogy a bíróság döntése megalapozott volt-e. Önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági ítélet érvelését tévesnek tartja, nem alkotmányossági kérdés. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panaszban a tisztességes eljárás követelményének sérelmeként előadott kifogások nem vetnek fel olyan alaptörvény-ellenességi kételyt, amely érdemben befolyásolhatta a támadott bírói döntést.
- [14] 4. Mivel a kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek, illetve a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság

azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1294/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3283/2020. (VII. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.20.291./2018/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozók jogi képviselőjük (dr. Kecskés Ákos ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Indítványukban a Kúria Pfv.III.20.291/2018/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és annak – a Fővárosi Ítéletábrla 6.Pf.20.869/2017/8. számú ítéletére és a Fővárosi Törvényszék 31.P.22.797/2015/106. számú ítéletére is kiterjedő hatályú – megsemmisítését kérték az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésének, 28. cikkének, XIII. cikkének, XXVIII. cikk (1) bekezdésének és XXI. cikk (1) és (2) bekezdésének a sérelme miatt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzménye, hogy a Budapest III. kerület egyik ingatlanán álló lakóépület tetején egy gazdasági társaság 2001-ben egy darab antennából álló mobiltelefon átjátszó állomást létesített. Az épület tetőzetére a mobil távközlési gazdasági társaság (az ügy I. rendű alperese) 2003 augusztusában további négy darab antennát és egy antennatartó rudat, egy másik távközlési gazdasági társaság (az ügy II. rendű alperese) 2005-ben további három darab antennát szerelt fel. Az indítványozók, akik valamennyien az ügy felperesei voltak, az átjátszó állomással szomszédos, illetve annak közelében lévő ingatlanok tulajdonosai. Az indítványozók keresetükben a fenti ingatlanon létesített mobiltelefon átjátszó állomás telepítése miatt az ingatlanjaik forgalmi értékében bekövetkezett értékvesztésből fakadó káraik megtérítését kérték, azt állítva, hogy a felszerelt és működtetett létesítmények szükségtelenül zavarják őket, az antennák és az azokhoz tartozó berendezések látványa idegen a kertvárosias környezetben, rontják a kilátást, működésük zajjal jár, a berendezések a sugárzástól és annak egészségre káros hatásaitól való félelmet keltenek, és elhelyezésük az ingatlanjaik intimitásvesztésével járt.
- [3] Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott ítéletével az indítványozók keresetét elutasította. A bíróság a megismételt eljárásban kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakértői véleményéhez csatolt DVD felvételre utalással megállapította, hogy a bázisállomásra való rálátás az indítványozók ingatlanjairól az eltérő távolság és szög miatt különböző, évszakonként is változó a növények takaró hatása miatt. Rögzítette a bíróság azt is, hogy zajártalomra vonatkozó előadást csak egyes tulajdonosok tettek, de ők sem ajánlottak fel erre bizonyítást, és nem látta bizonyítottnak a mobiltelefon átjátszó állomások által kibocsátott sugárzástól való általános félelmet sem. A bíróság a háromezer összehasonlító adat elemzésén alapuló szakvéleményt fogadta el, amely alapján nem találta bizonyítottnak, hogy a bázisállomás bővítései következtében az indítványozók ingatlanjainak forgalmi értéke csökkent volna. Bizonyítatlannak ítélte a bíróság azt is, hogy a kifogásolt berendezések bármilyen módon szükségtelenül zavarnák az indítványozókat. A bíróság a szakértő véleménye és az építésügyi hatóság tájékoztatása alapján megállapította, hogy a bázisállomás más helyen csak az antennák külön-külön, több, de szintén lakóövezetben lévő helyszínre való telepítésével lehetett volna megvalósítani, amiből azt a jogi következtetést vonta le, hogy a beruházók az állomás bővítése során úgy jártak el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, kimentve ezzel magukat a kártérítési felelősség alól.
- [4] Az indítványozók fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Az ítéletábrla fogalmilag kizártnak tekintette, hogy az átjátszó állomások intimitásvesztést okozzanak, mert azok által az indítványozók ingatlanjaiba való belátás vagy rálátás nem valósul meg, kifejtette továbbá, hogy az állomások látványa csak akkor minősülne zavarásnak, ha ahhoz fizikailag is észlelhető, valamilyen korlátozást jelentő hatás, így panorámavesztés, árnyékolás társulna. A bíróság egy berendezés tájidegenségét önmagában nem tekintette az ingatlanok birtoklását, rendeltetésszerű használatát akadályozó vagy korlátozó körülménynek,

a tájidegenséget nem minősítette szükségtelen zavarásnak, azt pedig, hogy a tulajdonos milyen küllemű létesítményt lát az ingatlanról, esztétikai kérdésként kezelte, aminek polgári jogi szempontból nem tulajdonított jelentőséget. A másodfokú bíróság indokolása szerint az állomások egészségre ártalmas sugárzása tudományos módszerekkel nem igazolt, így alaptalannak tekintette az átjátszó állomások egészségre ártalmas sugárzásától való félelmet, és nem tekintette köztudomású ténynek azt, hogy az állomások általános félelmet keltenek az emberekben, mint ahogyan bizonyítás nélkül azt sem, hogy a sugárzástól való félelem következtében csökkenhet az ingatlanok forgalmi értéke. A bíróság részletesen kitért arra is ítéletében, hogy a 10%-os értékcsökkenést feltételező szakvéleményt miért tekinti spekulációnak, és miért fogadta el a hárommezer összehasonlító adat elemzésén alapuló másik szakvéleményt, amely nem tudott az állomásokkal okozati összefüggésbe hozható ingatlanforgalmi értékcsökkenést kimutatni. A bíróság álláspontja szerint az indítványozók a törvény alapján őket terhelő kötelezettségük ellenére sem tudták eredményesen bizonyítani, hogy az állomások létesítésével okozati összefüggésben csökkent az ingatlanjaik forgalmi értéke, amit az indítványozók terhére értékelt. Az ítélet táblá rögzítette azt is, hogy az átjátszó állomások máshol csak lakóövezetben, az antennák szétválasztásával lettek volna telepíthetőek, a beruházóktól azonban nem várható el, hogy az indítványozók helyett másoknak okozzanak kárt, ezért nem róható fel nekik, hogy az állomásokot az indítványozók által kifogásolt helyre telepítették. Végezetül a bíróság a hírközlési szakértő véleménye alapján megállapította azt is, hogy a beruházók a szóban forgó állomások telepítése során betartották a jogszabályban előírt védőtávolságot.

- [5] 1.2. Az indítványozók felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A kúriai ítélet indokolása elsőként – utalva az indítványozók más, hasonló ügyekben korábban hozott bírói döntésekre való hivatkozására – hangsúlyozta, hogy minden jogvita az adott tényállás egyedi körülményei alapján bírálható el, még a hasonló tényállás melletti jogviták között is lehetnek olyan lényeges különbségek a tényállás egyes elemeiben, amelyek a korábbihoz képest eltérő döntés meghozatalát indokolják. Ezt követően a bíróság ismertette és részletesen elemezte a jogvita elbírálása szempontjából releváns jogi normát, kitérve ennek keretében az irányadó bírói gyakorlatra is, kiemelve az ilyen típusú ügyekben az érdekmérlegelés fontosságát és jelentőségét. A Kúria megállapította, hogy a beruházóknak közműszolgáltatói feladatkörükben, a társadalmi elvárásoknak megfelelően alapos gazdasági érdeke fűződött a perbeli távközlési berendezések létesítéséhez, és az eljárás során aggálymentes, az ítélezés alapjául elfogadható szakértői véleménnyel megfelelően bizonyították, hogy az adott távközlési körzet esetében nem volt más helyszín vagy megoldás, ami nem járt volna zavarással, vagy kivitelezhető lett volna kisebb zavarással. Mindebből a bíróság azt a következtetést vont le, hogy más helyszín választása esetén az indítványozók egészben vagy részben ugyanazt a zavaró hatást élik meg, illetve más természetes személyek is érintetté válnak, azaz a beruházók számára nem volt lehetséges a törvényes érdekük zavaró hatás nélküli vagy kisebb zavaró hatással való megvalósítása. A Kúria megítélése szerint az indítványozók alaptalanul sérelmezték a bizonyítási szabályok megsértését is, mivel a jogerős ítélet nem sérti az ezzel kapcsolatosan megjelölt rendelkezéseket és a tényállás megállapításához valamint az érdemi döntés meghozatalához szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság is az eljárási szabályok megtartásával folytatta le, továbbá a bizonyítás eredményéből helyes következtetést vont le, mind ténybelileg, mind jogilag. A bíróság rámutatott arra is, hogy – az indítványozók állításával ellentétben – a jogerős ítélet nem sérti az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésében foglaltakat, és nem hagyja figyelmen kívül a vonatkozó bírói gyakorlatot sem, majd részletesen indokolta azt, hogy az indítványozók által hivatkozott ügyek tényállása miatt és mennyiben tért el a jelen jogvitához vezető ténybeli körülményektől. A Kúria végezetül rögzítette, hogy az indítványozók keresete a forgalmi értékcsökkenés bizonyítottságának hiányában sem volt megalapozott, és a szükséges mértéket meghaladó zajhatást sem bizonyították, illetve az intimitásvesztés megítélése és a tájidegenség kérdésében is osztotta a másodfokú bíróság álláspontját.
- [6] Az indítványozók ezt követően fordultak az Alkotmánybírósághoz. Beadványukban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét részben azáltal látták megvalósulni, hogy a Kúria ítélete nem tartalmaz számukra megfelelő indokolást a hozott döntésre nézve, ennek keretében kifogásolták az felülvizsgálati ítélet indokolásának rövid terjedelmét, majd felsorolták azokat az általuk tett hivatkozásokat és érveket, amelyekkel – megítélésük szerint – a Kúria nem foglalkozott, illetve amelyek figyelmen kívül hagyását nem indokolta meg. Állításuk szerint a fegyveregyenlőség elvét sértette, hogy az igazságügyi szakértőnek átadott adatokat az indítványozók nem ismerhették meg, az első- és a másodfokú bíróság „szelektált, tendenciózusan válogatott a perben feltárt tények és az egyes szakértői véleményekben szereplő megállapítások között”, majd felsorolták az egyes bírói fórumok – megítélésük szerint – valótlan állításait, „teljesen szakmaiatlan, nyilvánvalóan téves és iratellenes

megállapításait” és az általuk „megtévesztően használt” fogalmakat. Az indítványozók meglátása szerint az általuk támadott ítéletek „az Alaptörvény 28. cikkében foglalt rendelkezést figyelmen kívül hagyták”. Az indítványozók érvelése szerint a bírói döntések azért sértik az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, mert a tulajdonukban lévő ingatlanok közelében létesített átjátszó állomások jelentősen korlátozzák ingatlanjaik használati jogát, az átjátszó antennák telepítói és működtetői nem tettek eleget annak a velük szemben mindenképpen támasztható elvárásnak, hogy a telepítéssel együtt járó zavarás káros következményeit méltányos módon enyhítsék, és a beruházóknak azt sem sikerült bizonyítaniuk, hogy az állomások létesítésére kizárólag az adott helyszínen volt lehetőségük. Az indítványozók az Alaptörvény XXI. cikke általuk állított sérelmét alátámasztva a bírói döntések kritikájaként megfogalmazták, hogy a „másodfokú bíróságnak és a Kúriának az emberek egészségét is érintő, a jogalkalmazás körébe tartozó kérdésekben sokkal körültekintőbben és differenciáltabban kellene eljárniuk és egy olyan, a tudomány, a szakemberek által is többféleképpen, gyakorlatilag ellentétesen értékelt kérdésben, mint a telefonátjátszó állomások sugárzó hatásának az emberi szervezetre gyakorolt hatása, a tudomány legújabb eredményeit is figyelembe véve kellene eljárnia”, és rámutattak a rendes bíróságoknak az ebben a kérdésben is fennálló „komoly felelősségére”. Véleményük szerint „egy ilyen vitatott, kifejezetten tudományos kérdésben a bíróságok akkor foglalnának el helyes álláspontot az Alaptörvény XXI. cikkének szellemében, ha nem abból indulnának ki, hogy tudományos módszerekkel nem bizonyított az átjátszó állomások káros sugárzó hatása, hanem azt tartanák szem előtt, hogy az nem bizonyított, hogy ez a sugárzás az emberi egészségre nem ártalmas”. Végezetül az indítványozók álláspontja szerint a kúriai döntés ellentétben áll az Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdésében foglaltakkal is, mivel a Kúria ügyekben hozott ítélete több kérdésben is eltér a Legfelsőbb Bíróság és a Kúria korábban egységes gyakorlatától úgy, hogy ennek „lényegében indokát sem adta”. Az indítványozók alkotmányjogi panaszukat az Alkotmánybíróság főtítkárának erre irányuló felhívására kiegészítették annak rögzítésével, hogy ügyekben az eljárás a három bírósági szinten összesen 11 év és 11 napig tartott, egyekben a kiegészítés megismétli az elsőként benyújtott beadványukban foglaltakat.

- [7] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [8] 2.1. Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtották be az alkotmányjogi panaszt. A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta. A rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai ítélet az eljárást befejező döntésnek minősül, így alkotmányjogi panasszal támadható. A kérelmezők alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük – mivel a támadott ítélettel lezárt eljárásban felperesek voltak – fennáll.
- [9] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, nem tartalmaz ugyanis az indítványozók számára Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény 28. cikke és a 25. cikk (2) bekezdése, így azokra alkotmányjogi panaszt alapítani az indítványozóknak nincs lehetősége. A panasz tehát e tekintetben nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjába foglalt feltételnek.
- [10] 2.3. A kérelem a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek részben eleget tesz, tartalmazza ugyanis a) azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozók indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); b) az eljárás kezdeményezésének indokait (a bíróságok eljárása és döntése alapvető jogok sérelmét okozta); c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírósági döntést; d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk, XXI. cikk (1) és (2) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírósági döntés az indítványozók álláspontja szerint miért ellentétes az Alaptörvény általuk megjelölt rendelkezéseivel; f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági döntés alap törvény-ellenességét és semmisítse azt meg az első- és másodfokú ítéletekre is kiterjedő hatállyal.
- [11] Mindazonáltal az indítványozók az Alaptörvény XIII. cikke és XXI. cikk (1) és (2) bekezdései vonatkozásában megfelelő alkotmányjogi érvekkel, alkotmányjogilag releváns indokolással nem támasztották alá kérelmüket. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelménynek, annak elbírálására nincs lehetőség” {34/2014. (XI. 14.)

AB határozat, Indokolás [212]]. A kérelem tehát e tekintetben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában írt feltételnek.

- [12] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az egyéb törvényi feltételeknek megfelelő alkotmányjogi panasz alapvető jelentőségű kérdést vessen fel vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre utaljon. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [13] Elsőként emlékeztet az Alkotmánybíróság egyrészt arra, hogy – amint arra az indítványozók is utaltak kérelmükben – az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése tartalmát érintően. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [14] Hangsúlyozandó továbbá, hogy a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírói szervezet feletti szuperbírói szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]}
- [15] Az „Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti” {3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [42]}. Az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben nem zárta ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás kivételes esetben, a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája miatt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen. Mindazonáltal az esetlegesen *contra legem* jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet, tehát a pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálja {20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}.
- [16] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítvány végső soron nem irányul egyébre, mint a rendes bíróságok ténymegállapításainak, bizonyítás felvételének és bizonyíték-értékelésének valamint jogértelmezésének a megváltoztatására. Az Alkotmánybíróság azonban ettől mindig következetesen tartózkodott, mivel a tényállás megállapítása, a bizonyítási eljárás lefolytatása, a bizonyítékok értékelése és a jogszabályok értelmezése a rendes bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, amelyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól.
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az eljáró bíróságok reagáltak az indítványozók által előadott jogi és nem jogi érvekre, és értelmezték a hivatkozott és alkalmazott jogforrásokat. A bíróságok bemutatták, milyen tényállás, bizonyítékok és indokok alapján látták úgy, hogy az indítványozókat nem illeti meg kártérítés a megállapított tényállás és a vonatkozó jogi normák összevetése alapján. A Kúria az indítványozók által sérelmezett döntését minden kétséget kizáróan megindokolta: megjelölte, hogy a felülvizsgálati kérelmet elutasító döntését milyen rendelkezésekre alapította, a vonatkozó bírói gyakorlat ismertetése keretében kitért arra is, hogy jelen ügy tényállása miatt és mennyiben tér el az indítványozók által hivatkozott döntések alapjául szolgáló ügyek tényállásaitól. A Kúria részletes indokokkal támasztotta alá azt is, hogy a kártérítési felelősséget megalapozó jogszabályokat miért nem tartotta a konkrét ügyben alkalmazhatónak. Az Alkotmánybíróság erre vonatkozó gyakorlata szerint „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait

kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása.” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]} Az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja továbbá az indokolásban megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, „[h]ogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket” {3065/2016. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [36]}.

- [18] Önmagában az, hogy az indítványozók a számukra hátrányos, de az egyébként megindokolt bírósági döntés érvelését tévesnek tartják, nem alkotmányossági kérdés, és nem ad alapot a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének a megállapítására.
- [19] Az indítványozók beadvány-kiegészítésükben a per elhúzódására is hivatkoztak, sérelmezve, hogy ügyükben 11 év után született felülvizsgálati ítélet. Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzíti az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményét is. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséhez kapcsolódó határozataiban megállapította, hogy az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz való jog a tisztességes eljáráshoz való alapjog egyik részjogosítványa, következésképpen tehát e jog sérelmére alkotmányjogi panasz alapítható. Alapvetően azonban „az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre arra, hogy egy adott bírósági eljárás jelentős elhúzódásából eredő következményeket enyhítse vagy orvosolja. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-a szerinti panasz esetén csupán az indítványban támadott bírósági ítélet megsemmisítése felől rendelkezhet (amennyiben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben támadott ítéleteket megsemmisítené, a bírósági eljárás újra kezdetét venné, tehát a per csak tovább húzódna).” [Lásd legutóbb: 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [66]} A per elhúzódásával összefüggésben az Alkotmánybíróság jelen ügyben azonban utal arra is, hogy abban megismételt eljárásra került sor, éppen a megalapozott döntés meghozatala érdekében. A megismételt eljárás eredményeként 2017. május 10-én született meg az elsőfokú ítélet, amelyet a másodfokú bíróság még ugyanezen év november 30-án kelt jogerős ítéletével helybenhagyott, a Kúria pedig 2019. március 27-én hozta meg felülvizsgálati ítéletét. Mindazonáltal az eljárás elhúzódásából származó igényüket a panaszosok csak egyéb jogi úton – elsősorban polgári perben – tudják érvényesíteni.
- [20] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. június 23.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró,
az aláírásban akadályozott
dr. Szalay Péter
előadó alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1300/2019.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG NORMATÍV HATÁROZATAI, VALAMINT AZ EGYÉB SZERVEZETI, MŰKÖDÉSI ÉS SZEMÉLYI ÜGYEKBEN HOZOTT HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK 5/2020. (II. 17.) ELNÖKI UTASÍTÁSA

az Alkotmánybíróság iratkezelési szabályzatáról szóló 8/2015. (XII. 10.) elnöki utasítás módosításáról

1. Az Alkotmánybíróság iratkezelési szabályzatáról szóló 8/2015. (XII. 10.) elnöki utasítást (a továbbiakban: Iratkezelési szabályzatot) a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 3. §-a alapján felülvizsgáltam. Ez alapján – tekintettel az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 16. § (4) bekezdés *i*) pontjában kapott felhatalmazásra is – az iratkezelési szabályzatot és az 1. számú mellékletében foglalt irattári tervet az alábbiak szerint módosítom:

2. Az Iratkezelési szabályzat Bevezető rendelkezése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 16. § (4) bekezdés *i*) pontjában kapott felhatalmazás alapján, tekintettel a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény, a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet, a közfeladatot ellátó szerveknél alkalmazható iratkezelési szoftverekkel szemben támasztott követelményekről szóló 3/2018. (II. 21.) BM rendelet és az elektronikus formában tárolt iratok közlevéltári átvételének eljárásrendjéről és műszaki követelményeiről szóló 34/2016. (XI. 30.) EMMI rendelet rendelkezéseire, az Alkotmánybíróság iratkezelési szabályzatát – a Magyar Nemzeti Levéltár egyetértésével – az alábbiak szerint állapítom meg.”

3. Az Iratkezelési szabályzat 1.1.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.1.2. Az Alkotmánybíróságon az iratkezelést központilag, egységes, tanúsított iratkezelési rendszerben, a főtitkárság irányítása mellett kell ellátni.”

4. Az Iratkezelési szabályzat 1.2.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.2.2. Egyebekben a Szabályzatban található fogalmakra vonatkozóan a köziratokról, a közlevéltárakról és a magánlevéltári anyag védelméről szóló 1995. évi LXVI. törvény 3. §-ában, a közfeladatot ellátó szervek iratkezelésének általános követelményeiről szóló 335/2005. (XII. 29.) Korm. rendelet 2. §-ában és a közfeladatot ellátó szerveknél alkalmazható iratkezelési szoftverekkel szemben támasztott követelményekről szóló 3/2018. (II. 21.) BM 3. §-ában megállapított értelmező rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.”

5. Az Iratkezelési szabályzat 1.5.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1.5.2. A Hivatalban egységes hivatali iratkezelési szoftvert kell használni, melynek meg kell felelnie a vonatkozó jogszabályokban, különösen a közfeladatot ellátó szerveknél alkalmazható iratkezelési szoftverekkel szemben támasztott követelményekről szóló 3/2018. (II. 21.) BM rendeletben és az elektronikus formában tárolt iratok közlevéltári átvételének eljárásrendjéről és műszaki követelményeiről szóló 34/2016. (XI. 30.) EMMI rendeletben foglalt követelményeknek, és erről megfelelő tanúsítvánnyal kell rendelkeznie. Az egységes hivatali iratkezelési szoftver dokumentálása és karbantartása az informatika feladata. Jogszabály előírása alapján a könyvviteli és a közszolgálati nyilvántartási feladatok ellátásához külön szoftver is használható.”

6. Az Iratkezelési szabályzat 2.7.1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.7.1. A papír alapú iratok esetében az ügyintéző hivatali egység titkársági feladatait ellátó munkatársa gondoskodik a postázandó irat iktatásáról, az esetleges melléklet(ek) hiánytalan csatolásáról, a kézbesítéshez szükséges másolat elkészítéséről, az irat borítékolásáról, a boríték (küldemény) pontos címezéséről, a borítékok (küldem-

mények) megfelelő csoportosításáról kézbesítésük módja szerint. A továbbításra kész borítékot (iratot) a felelős munkatárs haladéktalanul – a kiadmányozás napján, ha ez bármilyen okból nem lehetséges, legkésőbb az azt követő első munkanapon – továbbítja a kiadmányozó rendelkezése szerint a kezelőirodának postázásra vagy a kézbesítőnek (futárnak) kézbesítésre.”

7. Az Iratkezelési szabályzat 2.7.2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2.7.2. Postázás esetén az ügyintéző hivatali egység titkársági feladatait ellátó munkatársa a borítékon feltünteti az ügy iktatószámát is. A boríték átvételét a kezelőiroda az erre rendszeresített átadókönyvben az átvétel időpontjának feltüntetésével és aláírásával igazolja. A postázásról a kezelőiroda haladéktalanul – az átvétel napján, ha ez bármilyen okból nem lehetséges, legkésőbb az azt követő első munkanapon – gondoskodik.”

8. Az Iratkezelési szabályzat 3.1.3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3.1.3. Az elektronikus irat abban az esetben tekinthető hitelesnek, ha megfelel az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendeletben előírt dokumentumhitelességi követelményeknek. A megfelelést az alkotmánybírósági ügyekhez tartozó iratok esetében kell ellenőrizni. Az ellenőrzés tényét és eredményét az elektronikus iktatókönyvben rögzíteni kell.”

9. Az Iratkezelési szabályzat 3.8. pontja a következő, harmadik mondatral egészül ki:

„Az elektronikus ügyiratok megsemmisítésére a Magyar Nemzeti Levéltár által záradékolt selejtezési jegyzőkönyv visszaküldése esetén kerülhet sor.”

10. Az Iratkezelési szabályzat 3.9. pontja a következő, második egészül ki:

„Az elektronikus ügyiratok átadása az elektronikus formában tárolt iratok közlevéltári átvételének eljárásrendjéről és műszaki követelményeiről szóló 34/2016. (XI. 30.) EMMI rendeletben foglaltak alapján kerülhet sor.”

11. Az Iratkezelési szabályzat „ügyfélkapu”, „elektronikus ügyfélkapu”, „hivatali ügyfélkapu” kifejezései egységesen „hivatali kapu” kifejezésre módosulnak.

12. Az Iratkezelési szabályzat 1. számú melléklete (Iratári Terv) helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„1. számú melléklet

az Alkotmánybíróság elnökének az Alkotmánybíróság iratkezelési szabályzatáról szóló 8/2015. (XII. 10.) utasításához

Az Alkotmánybíróság Irattári Terve

Az irattári tételbe sorolás

Az Alkotmánybíróságon valamennyi iratot, ügyiratot az egységes Irattári Tervnek megfelelően kell kezelni. Ez vonatkozik azokra az iratokra, amelyek az Alkotmánybíróság hatáskörének gyakorlása kapcsán keletkeznek, és az Alkotmánybíróság hivatalának az igazgatási működése során keletkező iratokra egyaránt. Az Irattári Tervben az ügyiratok irattári tételekbe sorolása hatásköri vagy tárgyi alapon, illetve a szervezeti egységet alapul véve történik.

Az Irattári Terv két részre tagolódik: *Alkotmánybírósági ügyek* részre és *Általános részre*. A felosztás kizárólag az áttekinthetőséget szolgálja, nem érinti az Irattári Terv egységességét.

Az *Alkotmánybírósági ügyek* alatt az Alkotmánybíróság feladat- és hatáskörébe tartozó eljárásokkal, továbbá a testületek működésével és eljárásával kapcsolatos irattári tételek találhatók.

Az *Általános rész* alá az Alkotmánybíróság Hivatalának feladatkörei alapján, tárgyi alapon besorolt irattári tételek tartoznak, valamint azok az ügyiratok, amelyek nem tárgyi alapon, hanem az ügyintézésre kijelölt vagy jogosult szervezeti egység alapján lettek besorolva.

Az Irattári Terv fő- és altételszámokra tagolódik, ezek az ügy tárgyára (tárgykörre, hatáskörre, hivatali feladatkörre, szervezeti egységre stb.) utalnak.

Az *Alkotmánybírósági ügyek* alatti iratok esetében az altételszámok statisztikai és tájékoztatási célokat szolgálnak, azokat csak az elektronikus iktatókönyvben (ügylajstromban) kell feltüntetni, az aktaborítókon és

az ügyiratokon, valamint az Alkotmánybíróság határozataiban használt ügyszámban nem. Az *Általános rész* alá tartozó iratokon az altételszámot is fel kell tüntetni.

Az irattári kezelés, a selejtezés és a levéltárba adás szempontjából az egy fő-, illetve altételszámhoz tartozó ügyiratokat a rájuk vonatkozó előírásnak megfelelően, azonos módon kell kezelni.

Amennyiben a küldeménynek (iratnak) a tárgyévben van előzménye, akkor azt az előzményt következő alszámára kell iktatni. Ugyanígy kell eljárni valamennyi ügytípus esetében akkor is, ha az küldeménynek (iratnak) a korábbi évben (években) van előzménye.

Az ügyszám (iktatószám) képzése

Az ügyszám (iktatószám) képzése egységes módszerrel, az Irattári Tervnek megfelelően történik. Az iktatószám (ügyszám) főtételszámból, altételszámból, sorszámából, alszámából és évszámból áll.

A főtételszámot római, az altételszámot arab számmal kell jelölni.

Az ötjegyű sorszám minden év január 1-én kezdődik 00001-es sorszámmal, és december 31-én ér véget, és év közben folyamatos, zárt, emelkedő sorrendben kell kiadni. Az aktákon és ügyiratokon elegendő az abszolút sorszámot (a 0 karakterek nélkül) feltüntetni.

Az alszám az iratnak az ügyiraton belüli sorszámát jelöli, kiadása folyamatos, zárt és emelkedő sorrendben történik, kezdőértéke -0 (kezdőirat).

A négyjegyű évszám az ügyirat keletkezésének (az iktatásnak) naptári évét jelöli.

Az iktatószám végére pontot kell tenni.

Példa (kezdőirat):

Főtételszám[római szám, pl. XII]–**Altételszám**[arab szám, pl. 3]/**Sorszám**[római szám, pl. 01128]–**Alszám**[arab szám, pl. 0]/**Évszám**[Négyjegyű, pl. 2012.].[pont]

A példa összesítve az elektronikus iktatókönyvben: XII-3/01128-0/2012.

A példa összesítve az Alkotmánybírósági ügyek alá tartozó iratok ügyszáma esetében:

– aktaborítón, határozaton: **XII/1128/2012.**

– iraton: **XII/1128-0/2012.**

A példa összesítve az Általános rész alá tartozó iratok ügyszáma esetében: XII-3/1128-0/2012.

Rövidítések a levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontját megállapító oszlopban

NS(15) = nem selejtezhető, levéltárba adás időpontja 15 év elteltével

S(10) = selejtezhető a zárójelben megadott év után

NS(HN) = nem selejtezhető, határidő nélkül megőrzendő

S(15) MV = levéltári mintavétel után selejtezhető 15 év elteltével

S(?) MV = levéltári mintavétel után selejtezhető, selejtezés ideje lehet rövidebb, mint 15 év

(Megjegyzés: a levéltári mintavétel során figyelemmel kell lenni arra, hogy maradandó értéket elsősorban azok az ügyek ügyiratai képeznek, melyek a testületek napirendjén szerepeltek.)

Alkotmánybírósági ügyek

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
I	<i>Az Alaptörvénnyel való összhang előzetes vizsgálata (Abtv. 23. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Elfogadott, de még ki nem hirdetett törvény előzetes vizsgálata		NS(15)
		2	Nemzetközi szerződés előzetes vizsgálata		NS(15)
		3	Az Országgyűlés házszabályi rendelkezései	<i>Ld. az Alaptörvény 5. cikk (7) bekezdése</i>	NS(15)
II	<i>Az Alaptörvénnyel való összhang utólagos vizsgálata (Abtv. 24. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Törvény	<i>Ide tartoznak a törvényerejű rendeletek is</i>	NS(15)
		2	Kormányrendelet	<i>Ide tartoznak az MT rendeletek is</i>	NS(15)
		3	A Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete		NS(15)
		4	A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete		NS(15)
		5	A Kormány tagjának rendelete		NS(15)
		6	Önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete	<i>Pl. a MEKH elnökének rendelete (2008:XL tv. 133/A. §) és az NMHH elnökének rendelete [2010:CLXXXV. tv. 134. § (5) bekezdés]</i>	NS(15)
		7	Önkormányzati rendelet	<i>Az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálata nélkül, kizárólag az Alaptörvénnyel való összhang megállapítása [Abtv. 37. § (1) bekezdés]</i>	NS(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
		8	Normatív határozat	<i>Az Országgyűlés, a Kormány és más testületi központi államigazgatási szerv, az Alkotmánybíróság, a Költségvetési Tanács, illetve a helyi és a nemzetiségi önkormányzat képviselő-testületének normatív határozata [Jat. 23. § (1)–(3) bekezdés]</i>	NS(15)
		9	Normatív utasítás	<i>A köztársasági elnök, a miniszterelnök, a központi államigazgatási szerv vezetője, az Országos Bírósági Hivatal elnöke stb. normatív utasítása [Jat. 23. § (4)–(5) bekezdés]</i>	NS(15)
		10	Jogegységi határozat	<i>A Kúria jogegységi határozata</i>	NS(15)
III	<i>Bírói kezdeményezés egyedi normakontroll eljárás iránt (Abtv. 25. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Törvény	<i>Ide tartoznak a törvényerejű rendeletek is</i>	NS(15)
		2	Kormányrendelet	<i>Ide tartoznak az MT rendeletek is</i>	NS(15)
		3	A Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete		NS(15)
		4	A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete		NS(15)
		5	A Kormány tagjának rendelete		NS(15)
		6	Önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		7	Önkormányzati rendelet	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		8	Normatív határozat	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		9	Normatív utasítás	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		10	Jogegységi határozat	<i>A Kúria jogegységi határozata</i>	NS(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetség időpontja
IV	Alkotmányjogi panasz (Abtv. 26–27. §§)			<i>Ide tartoznak a választási és népszavazási ügyekben hozott bírói döntésekkel kapcsolatban benyújtott alkotmányjogi panaszok is.</i>	Mintavétel után selejtezhető Selejtezés ideje: 15 év
		1	Bírósági eljárásban alkalmazott törvény kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ide tartoznak a törvényerejű rendeletek is</i>	S(15) MV
		2	Bírósági eljárásban alkalmazott kormányrendelet kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ide tartoznak az MT rendeletek is</i>	S(15) MV
		3	A Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott, bírósági eljárásban alkalmazott rendelete kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]		S(15) MV
		4	A Magyar Nemzeti Bank elnökének, bírósági eljárásban alkalmazott rendelete kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]		S(15) MV
		5	A Kormány tagjának, bírósági eljárásban alkalmazott rendelete kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]		S(15) MV
		6	Önálló szabályozó szerv vezetőjének, bírósági eljárásban alkalmazott rendelete kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		7	Bírósági eljárásban alkalmazott önkormányzati rendelet kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
		8	Bírószági eljárásban alkalmazott normatív határozat kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		9	Bírószági eljárásban alkalmazott normatív utasítás kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		10	Bírószági eljárásban alkalmazott jogegységi határozat kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (1) bekezdés]		S(15) MV
		11	Törvény rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ide tartoznak a törvényerejű rendeletek is</i>	S(15) MV
		12	Kormányrendelet rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ide tartoznak az MT rendeletek is</i>	S(15) MV
		13	A Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]		S(15) MV

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
		14	A Magyar Nemzeti Bank elnökének, bírósági eljárásban alkalmazott rendelete rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]		S(15) MV
		15	A Kormány tagjának rendelete bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]		S(15) MV
		16	Önálló szabályozó szerv vezetője rendeletének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		17	Önkormányzati rendelet rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		18	Normatív határozat rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV
		19	Normatív utasítás rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]	<i>Ld. fentebb</i>	S(15) MV

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
		20	Jogegységi határozat rendelkezésének bírói döntés nélküli alkalmazása, hatályosulása kapcsán benyújtott alkotmányjogi panasz [Abtv. 26. § (2) bekezdés]		S(15) MV
		21	Alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szembeni alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §)		S(15) MV
V	A nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata (Abtv. 32. §)				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Törvény	<i>Ide tartoznak a törvényerejű rendeletek is</i>	NS(15)
		2	Kormányrendelet	<i>Ide tartoznak az MT rendeletek is</i>	NS(15)
		3	A Honvédelmi Tanács rendkívüli állapot idején és a köztársasági elnök szükségállapot idején kiadott rendelete		NS(15)
		4	A Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete		NS(15)
		5	A Kormány tagjának rendelete		NS(15)
		6	Önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		7	Önkormányzati rendelet		NS(15)
		8	Normatív határozat	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		9	Normatív utasítás	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
		10	Jogegységi határozat	<i>Ld. fentebb</i>	NS(15)
VI	Az Országgyűlés népszavazás elrendelésével összefüggő határozatának vizsgálata (Abtv. 33. §)				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Az Országgyűlés népszavazást elrendelő határozatának felülvizsgálata		NS(15)
		2	Az Országgyűlés kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozatának felülvizsgálata		NS(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
		3	Az Országos Választási Bizottságnak az országos népszavazásra vonatkozó aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos határozata felülvizsgálata	<i>Átmeneti hatáskör! A 2011. december 31-ig benyújtott kérdés hitelesítésével kapcsolatos ügyekben a benyújtáskor hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.</i>	NS(15)
VII	<i>Alaptörvény-ellenesen működő képviselő-testület feloszlásával összefüggő vélemény (Abtv. 34. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Helyi önkormányzat képviselő-testületének feloszlásával összefüggő vélemény		NS(15)
		2	Nemzetiségi önkormányzat képviselő-testületének feloszlásával összefüggő vélemény		NS(15)
VIII	<i>A köztársasági elnök tisztségétől való megfosztása (Abtv. 35. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	A köztársasági elnök tisztségétől való megfosztása		NS(15)
IX	<i>A hatásköri összeütközés feloldása (Abtv. 36. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Állami szervek közötti hatásköri összeütközés		NS(15)
		2	Állami és önkormányzati szervek közötti hatásköri összeütközés		NS(15)
		3	Önkormányzati szervek közötti hatásköri összeütközés		NS(15)
X	<i>Az Alaptörvény értelmezése (Abtv. 38. §)</i>				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Az Alaptörvény értelmezése		NS(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezettség időpontja
XI	<i>A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség alaptörvényellenes működésével összefüggő vélemény (Abtv. 34/A. §)</i>				Nem selejtehető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség alaptörvényellenes működésével összefüggő véleménynyilvánítás a Kormány indítványa alapján		NS(15)
		2	A jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség alaptörvényellenes működésével összefüggő véleménynyilvánítás a bíróság indítványa alapján		NS(15)
XVII	<i>Teljes ülési állásfoglalások [Abtv. 70. § (2) bekezdés]</i>				Nem selejtehető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Az Abtv. és az Ügyrend egységes értelmezése érdekében hozott teljes ülési állásfoglalások		NS(15)
		2	Az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében hozott teljes ülési állásfoglalások		NS(15)
XVIII	<i>A teljes ülési határozatok iratai</i>				Nem selejtehető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Az Ügyrend, az SZMSZ [Abtv. 50. § (2) bekezdés c) pont] és egyéb belső szabályzatok	<i>Ide tartoznak az Az Ügyrend, az SZMSZ és egyéb belső szabályzatok tervezetei és a feljegyzések is.</i>	NS(15)
		2	Személyi ügyekben hozott határozatok [Abtv. 50. § (2) bekezdés d)–e) pontok pont]	<i>Ide tartoznak a személyi ügyekkel kapcsolatos határozatok tervezetei és a feljegyzések is.</i>	NS(15)
		3	A tanácsok összetételére vonatkozó határozatok [Abtv. 49. § (1) bekezdés]	<i>Ide tartoznak a tanácsok összetételére vonatkozó határozatok tervezetei és a feljegyzések is.</i>	NS(15)
		4	A bizottságok összetételére vonatkozó határozatok	<i>Ide tartoznak a bizottságok összetételére vonatkozó határozatok tervezetei és a feljegyzések is.</i>	NS(15)
		5	Egyéb teljes ülési határozatok		NS(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetség időpontja
XIX	A testületi és a bizottsági ülések iratai			<i>Nem tartoznak ide azok az ügyiratok, melyek az I-XVIII. és a XXVIII. főtétel-számok alá sorolhatóak be.</i>	Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	A teljes ülés meghívója, napirendje, emlékeztetője		NS(15)
		2	A tanácsülések meghívója, napirendje, emlékeztetője		NS(15)
		3	A bizottsági ülések meghívója, napirendje, emlékeztetője		NS(15)
		3	A bizottsági ülések napirendjén szereplő ügyek iratai	<i>Ide tartoznak a bizottsági ülések na-pirendjén szereplő ügyek iratai, ha tárgyuknál, illetve már más testület előtt folyó eljárásnál fogva nem kell más számra iktatni (pl. a teljes ülési határozat tervezetének bizottsági véleményezése a XVIII-1 tételszám alá tartozik).</i>	NS(15)
		5	A testületi és bizottsági ülések egyéb iratai		NS(15)
		5	A teljes ülésekről készült hangfelvétel		NS(15)
XX	Egyéb kérelmek, panaszok, érdeklődések, közérdekű bejelentések, valamint a más szerv hatáskörébe tartozó ügyek iratai			<i>Ide tartoznak azok az ügyiratok, melyek nem sorolhatóak be más főtételszám alá (például a hatáskör hiányára tekintettel a főtitkári előkészítő eljárásban stb.) Nem lehet erre a számra iktatni a bíróságoktól, hatóságoktól, közigazgatási szervektől érkező megkereséseket.</i>	Selejtezés ideje: 10 év
		1	Kérelmek, panaszok, érdeklődések, közérdekű bejelentések		S(10)
		2	Áttétel	<i>Ide tartoznak azok az ügyek, melyek áttételét a hatáskörrel rendelkező szervhez jogszabály írja elő.</i>	S(10)

Általános rész

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezettség időpontja
XXI	Közérdekű adat megismerése és kiadása iránti igények iratai				Selejtezés ideje: 10 év
		1	Közérdekű adat megismerése és kiadása iránti igények	<i>Nem tartoznak ide a bíróságoktól, hatóságoktól, közigazgatási szervektől érkező adatigénylések.</i>	S(10)
XXII	A peres ügyek iratai				Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	Peres ügyek	<i>Ide tartoznak azok a rendes bíróság előtt indult peres ügyek, illetve hatósági ügyek, melyekben Alkotmánybíróság vagy hivatala félként, ügyfélként vagy más módon részt vesz.</i>	NS(15)
XXIII	A nemzetközi ügyek iratai				Selejtezés ideje: 10 év
		1	Nemzetközi ügyek		S(10)
XXIV	A Könyvtár iratai				Selejtezés ideje: 10 év
		1	A könyvtári állománnyal, a beszerzésekkel, a könyvtárközi kölcsönzésekkel kapcsolatos ügyiratok		S(10)
		2	A Könyvtár működésével kapcsolatos egyéb ügyiratok		S(10)
XXV	Az Alkotmánybíróság Hivatala működtetésével és igazgatásával kapcsolatos iratok				
		1	Belső utasítások, hivatali szabályzatok, tájékoztatók	<i>Nem tartoznak ide a XVIII-1. altételszám alá tartozó teljes ülési határozatok. Ide tartozik az elnöknek az egyesbíró kijelöléséről szóló utasítása (Ügyrend 11. §)</i>	NS(15)
		2	Közszolgálati és munkaügyi ügyiratok		NS(HN)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezettség időpontja
		3	Személyi juttatásokkal kapcsolatos ügyiratok adókkal, TB-vel, GY	<i>Ide tartoznak a bérszámfejtéssel, az ezekkel kapcsolatos adókötelezettségekkel, a TB-vel, a GYES/GYED-del és a különböző munkáltatói támogatásokkal stb. kapcsolatos ügyiratok is.</i>	S(15)
		4	Költségvetéssel összefüggő ügyiratok	<i>Ide tartoznak a költségvetés előkészítésével és a beszámolókkal kapcsolatos ügyiratok.</i>	NS(15)
		5	Eszköz- és készlet-gazdálkodással kapcsolatos ügyiratok	<i>Ide tartoznak a leltározással és a selejtezéssel kapcsolatos ügyiratok is.</i>	S(10)
		6	Könyveléssel, belső és külső bizonylatokkal, pénztári nyilvántartásokkal és a számviteli renddel kapcsolatos ügyiratok	<i>Ide tartoznak a gépi adathordozókon tárolt könyvelések is.</i>	S(10)
		7	A belső ellenőrzéssel kapcsolatos ügyiratok	<i>Ide tartoznak a célvizsgálatokkal kapcsolatos ügyiratok is.</i>	S(10)
		8	Az üzemeltetéssel kapcsolatos ügyiratok	<i>Ide tartoznak az épület karbantartásával, üzemeltetésével, kapcsolatos ügyiratok is. Az ide tartozó ügyekkel kapcsolatos szerződések, megrendelők, ezek előkészítésére vonatkozó ügyiratok és a számlák e főtétel alatt a XXVI-10. altételszám alá tartoznak.</i>	S(10)
		9	Az informatikával és az iratkezeléssel kapcsolatos ügyiratok	<i>Az ide tartozó ügyekkel kapcsolatos szerződések, megrendelők, ezek előkészítésére vonatkozó ügyiratok és a számlák e főtétel alatt a XXVI-10. altételszám alá tartoznak.</i>	S(10)
		10	A gépkocsi-állománnyal kapcsolatos ügyiratok	<i>A gépkocsi-állománnyal kapcsolatos szerződések, megrendelők, ezek előkészítésére vonatkozó ügyiratok és a számlák e főtétel alatt a XXVI-10. altételszám alá tartoznak</i>	S(10)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezettség időpontja
		11	Szerződések, megrendelők, és ezek előkészítésével kapcsolatos ügyiratok, továbbá számlák, pénzügyi bizonylatok		S(10)
		12	A Hivatal működésével és igazgatásával kapcsolatos egyéb ügyiratok		S(10)
XXVI	<i>Az Alkotmánybíróság elnökének és az elnöki titkárságnak (elnöki kabinet) az iratai</i>			<i>Nem tartoznak ide azok az ügyiratok, melyek tárgyuknál fogva az I-XXV. főtétel-számok valamelyike alá sorolhatóak be.</i>	Nem selejtezhető! Levéltárba adás időpontja: 15 év
		1	A köztársasági elnökkel, az Országgyűlés elnökével, a miniszterelnökkel, a kormány tagjaival, a Kúria elnökével és a Legfőbb Ügyésszel történő kapcsolattartás során keletkező ügyiratok		NS(15)
		2	Állami, igazság-szolgáltatási, vagy egyéb közigazgatási szervekkel, hivatalokkal és hatóságokkal történő kapcsolattartás során keletkező ügyiratok		NS(15)
		3	Egyéb ügyiratok és levelezés (magán-személyek, társadalmi szervek stb.)		NS(15)
XXVII	<i>Az Alkotmánybíróság tagjainak és titkárságaiknak, valamint az Alkotmánybíróság volt elnökének és titkárságának az iratai</i>			<i>Nem tartoznak ide azok az ügyiratok, melyek tárgyuknál fogva az I-XXV. főtétel-számok valamelyike alá sorolhatóak be.</i>	Selejtezés ideje: 15 év
		1-...	Az Alkotmánybíróság egyes tagjainak és titkárságaiknak valamint az Alkotmánybíróság volt elnökének és titkárságának az ügyiratai	<i>Az altételszámokat az Alkotmánybíróság aktuális tagjai és a volt elnök számára a főtítkárság osztja ki szükség szerint.</i>	S(15)

Főtétel-szám	Az irattári főtétel tárgyköre	Altétel-szám	Az irattári altétel tárgyköre	Megjegyzés	A levéltárba adás vagy a selejtezhetőség időpontja
XXVIII	<i>Az Alkotmánybíróság főtitkárának és titkárságának az iratai</i>			<i>Nem tartoznak ide azok az ügyiratok, melyek tárgyuknál fogva az I-XXV. főtétel-számok valamelyike alá sorolhatóak be.</i>	
		1	Állami, igazság-szolgáltatási, vagy egyéb közigazgatási szervekkel, hivatalokkal és hatóságokkal történő kapcsolattartás során keletkező ügyiratok		NS(15)
		2	Egyéb ügyiratok és levelezés (magán-személyek, társadalmi szervek stb.)		S(10)
XXIX	<i>Az Alkotmánybíróság gazdasági vezetőjének és titkárságának az iratai</i>			<i>Nem tartoznak ide azok az ügyiratok, melyek tárgyuknál fogva az I-XXV. főtétel-számok valamelyike alá sorolhatóak be.</i>	Selejtezés ideje: 10 év
		1	Az Alkotmánybíróság gazdasági vezetőjének és titkárságának az ügyiratai		S(10)
XXX	<i>A minősített adatok kezelésével kapcsolatos iratok</i>			<i>A minősített adatok kezelésére vonatkozó iratkezelési segédleteket nem itt kell iktatni.</i>	Nem selejtezhető! Levéltárba nem adható!
		1	A minősített adatok kezelésére szolgáló főnyilvántartó könyv		NS(HN)
		1	A minősített adatok kezelésével kapcsolatos egyéb iratok		NS(HN)
XXXI	<i>A szervezeti integritást sértő és veszélyeztető események ügyiratai</i>				Selejtezés ideje: 10 év
		1	A szervezeti integritást sértő és veszélyeztető eseményekre vonatkozó bejelentések és vizsgálatok ügyiratai		S(10)''

13. A jelen utasítás rendelkezéseit a 2020. január 1-jét követően iktatott iratok tekintetében kell alkalmazni.

Budapest, 2020. február 17.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Alkotmánybírósági ügyszám: XXV-1/300-0/2020.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK 6/2020. (VI. 30.) ELNÖKI UTASÍTÁSA**egyesbírók kijelöléséről**

Az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 11. §-a alapján, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 55. § (5) bekezdésben meghatározott eljárásban eljáró egyesbíróként 2020. július 1-től 2020. szeptember 30-ig terjedő időtartamra – saját kérésükre, ismételten – *dr. Horváth Attila* és *dr. Schanda Balázs* alkotmánybírókat jelölöm ki.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Alkotmánybírósági ügyszám: XXV-1/1134-0/2020.

• • •

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtítkára
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu
Felelős kiadó: Papp Tibor ügyvezető
HU ISSN 2062-9273